GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET.

PRESIDENT: We will now proceed to the general discussion on the budget.

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): Sir, let me congratulate the present administration on its second surplus budget and also the Financial Secretary for his first prosperity budget, as I may call it. I trust that, with his ability and energy and varied experience, he will be able to advise the Government in such a manner as to ensure a stable financial equilibrium. I find from the figures that there has been a considerable increase in the income and also a reduction in the expenditure which is certainly a desirable factor. I hope that the reduction includes the saving made by stopping the morning and evening gun shots. Sir, these two guns were very useful so far as both the rich and the poor were concerned and I do not think that the Government want to put a stop to both of them altogether. I do not quite know the reason which prompted the authorities to stop the two guns. Every poor man regulates his work according to the morning and the evening gun, as the case may be. That he should be deprived of such a thing which has been existing for very many decades is rather a deplorable state of affairs.

PRESIDENT: Let me relieve your distress, Mr. Subba Aiyar. Guns cannot be fired without ammunition.

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): The public are not aware of that. It is a reform which synchronised, unfortunately, with the coming of the present Commandant, and therefore the public think that it was a reform introduced by him. The people do not know the real reason, and I had some idea about it only the day before yesterday.

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): May I draw the attention of the member, Sir, to the Press Note that was issued on the subject on the day the gun shot was stopped?

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): I was not here at the time and so I did not know it, and very many similarly placed did not know it.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know, Sir, whether this is not a subject matter relating to the army and as such one which cannot be allowed to be discussed in the Council?

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): Perhaps my friend would have done better if he had stated the objection at the outset so that we may be relieved of the necessity of referring to it if the President so rules.

With reference to the income and expenditure, although it is always safe to under-estimate the income, I believe, Sir, that it would have been better if the estimate were nearer the mark. As we understand it, the difference appears to be Rs. 25 lakhs, and, if we had known it earlier, a good portion of it might have been utilised for the benefit and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. Subba Aiyar.]

good of the public. Therefore, I say that such vast differences in the estimate has to be explained. Of course, I am not a financial expert and I daresay the Financial Secretary will be able to explain it.

Passing on to the various items of expenditure, it is a matter for congratulation that there are very many attractive schemes provided for in the budget. In regard to the water supply scheme, though we legislated for it far in advance in 1095 for regulating the water supply and assessment therefor, it is a matter for gratification that this scheme has been taken up at least now. In this connection, I may say that it is said that the original estimate was for Rs. 55 lakhs and that it has been now reduceed to Rs. 25 lakhs, and we hope to get a good water supply. I have not much faith in the preliminary estimate for such big schemes as I know, as a matter of fact, that these Public Works authorities do not keep to their estimates in such matters. I believe Mr. Vipan will pardon me for saying so. I hope that when the scheme is complete, the revised estimate will not, at any rate, go above Rs. 55 lakhs, the original estimate of Mr. Bannerjee. Let me also remind the Government that they should be completely satisfied as to the kind of water we are going to get. If we go by the experience of the Madras Corporation and if we rely upon the report published in the papers, that water is anything but pure, and, therefore, if we are to go in for such a water supply at such a heavy cost, I think we had better not have it. So, I would first request the Government to satisfy themselves that the water to be supplied to the town is pure.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): Is the member aware of the fact that Mr. Madeley himself suggested the need for a Chemical Examiner in connection with the water supply?

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): I have not read the report. It has been placed on the table only just now and therefore I do dot know anything about what Mr. Madeley has said.

Passing on to the electric scheme which has been mentioned in the Financial Secretary's speech, I thought that it may not be possible to supply electrical energy to private residential quarters all at once. It is a surmise that all those who are in a position to pay for it and do want it may not be able to get it. Perhaps, it may be very long, when, as the Viceroy said in Mysore, the perfection of the system of electric lighting "will be at once a source of envy and despair to the townships in British India." Perhaps, it may not be possible for us to reach such an ideal. All the same, I think, Sir, it will be better if we are in a position to supply electrical energy to private residential quarters as well.

The next thing I shall refer to is the railway extension. It is said that it will cost about Rs. 12.95 lakhs. Of course, we are not sure about a particular factor which is always not likely to be known, namely, the cost of land acquisition. The cost of land acquisition, until it is decided by the High Court, may not be ascertained, and it is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

likely that it may be very heavy. Probably, the cost may be considerably higher; but, all the same, being a necessary thing, we may gratify ourselves that such a scheme has been taken up.

Next comes the allotment of Rs. 5,000 for calling for designs in connection with the Council Chamber. Perhaps, Sir, you may not remember, or you are not informed, of the promise made by the Government in connection with that. Many of the members of this House were not also present on the occasion. It was in the form of a resolution passed by this House and accepted by the Government on the 11th February 1925. It is nearly two and a half years since that resolution was carried and I will state what it is. My friend Mr. P. K. Narayana Pillai moved the resolution and it was finally accepted by the Chief Secretary on behalf of the Government and he said :

> Sir, on behalf of Government, I have very great pleasure in associating myself with the remarks that have been made by the members on the other side of the House in regard to the long and glorious reign of His Highness the late lamented Maha Raja and to the necessity for perpetuating his revered memory in a visible and tangible form. I also agree that the memorial may consist of a Council Chamber and a life-size statue of His Highness. But I consider that the statue deserves a more conspicuous place in the city than a niche in the proposed Council Chamber. I would therefore suggest a slight amendment to the resolution. I would word it as follows:
>
> "This Council recommends to the Government that steps be taken to commemmorate the long, prosperous and glorious reign of His Highness Sri Mulam Tirunal, the late lamented Maha Raja of Travancore, by a befitting memorial, preferably a Chamber for the Legislative Council and a life-size statue of His Highness."

The resolution as amended above was carried.

Thus, Sir, the memorial consists of two parts, namely, a Council Chamber and a statue. The second portion of it does not require any long delay. It is now about two and a half years and it is rather regrettable to put off such a matter, especially when we have large surpluses. I therefore request on behalf of the House that the Government may be pleased to take up the matter in hand as speedily as possible. With regard to the other, Rs. 5,000 have been allotted for calling for designs. I do not know how long it is going to take and how long it will be before the matter is taken up. At any rate, I hope that the building will be pushed through during the time of Mr. Vipan and I believe some of us will be able to sit in it. I daresay it will not be one of those items which, though passed by the Council, will not ultimately be given effect to, and, therefore, we do not know what happens with regard to them.

In this connection, I shall draw the attention of the Government to the fact that so long ago as 1098, at the very first meeting of the reformed Council, it was brought to the notice of the Government by Mr. G. Parameswaran Pillai that the District Court building is in a very deplorable condition and that something should be done to construct new buildings, on whatever site it may be. I may here say that the site to the north of the Law College building was specially selected and acquired for that purpose, but is lying there unused for a long time and the interest on it is certainly a loss. Whether it is to be constructed on the present site or elsewhere, it should not certainly be in the nature of resolutions

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. Subba Aiyar.]

passed by the congregation of a church. The first resolution there was that a new building should be put up for the church. The second resolution was that it should be on the site of the old church. The third was that the old church be not demolished until the new one was built. Certainly, some scheme has to be devised whereby we may be in a position to take up block after block. As I said, something should be done in regard to the matter. I believe that in the budget of 1099 an allotment of Rs. 10,000 was provided for the purpose and we do not know what transpired. The fact remains that nothing was done. This year, Rs. 5,000 were allotted and nothing has so far been done. Thus we see that we have sometimes a budget passed with these items, but nothing is done in regard to them. This House itself may be in a position to know that the present building is like a place where cattle are impounded during the day, with this difference that, in ordinary cattle-pounds, cattle alone are impounded, whereas here men also are impounded during days. Men use the premises also as a public latrine during nights, at least so far as the neighbourhood is concerned. For, it is a place where all sorts of people get in at night and there is nothing to prevent people getting ingress into it. Therefore, the difficulty is that it is in as filthy and bad a condition as could be imagined. Nobody would ever mistake it at present for a court-house. Sir, His Excellency the Commander-in-chief is visiting Trivandrum shortly and, if the District Court is included in his programme of visits to public institutions, he will learn what a poor thing we have by way of a court-house in the Capital of the State. That, Sir, is a thing to be very much cared for. I believe that, when everywhere town-planning has been taken up, in the main road at Trivandrum, such a thing should be allowed to continue is a matter which cannot be passed over. The Municipal Regulation empowers the Municipal Council to insist upon a building being tiled and not thatched, that is to say, should be covered with non-inflammable material. About the construction of buildings, the Municipal Council also has a voice. Exemption is however made in the case of the Government buildings. The object of it should be that the Government will see that, so far as their buildings are concerned, there will be nothing to complain against. If that is so, the Government have not taken note of the District Court buildings at Trivandrum. Then, again, there is another matter which makes the construction of a new building more urgent. I daresay the Government are aware that the Munsiff's Court at Karunagapalli caught fire and some records were burnt. Fortunately, it was only a portion of the small-cause records that was burnt. We are paying about Rs. 17 lakhs by way of court fees. The Trivandrum District Court is paying very considerably. That being the case, when every litigant entrusts all his records relating to his properties to the court-house and those records are not properly preserved, and when, as a matter of fact, litigation pending for over a decade has become the normal feature among the subordinate courts, it is absolutely necessary that the Government should take care that all these records are preserved perfectly safe and that a contingency of their being destroyed does

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

not arise. If one of the waifs and strays who get access to the premises at night happens to smoke a cigarette and the unused portion of it which he throws away happens to fall on the roof, the whole building will be ablaze and it will be a deplorable disaster. That is a thing which ought to be avoided. I trust the Government will take a lesson by the fire we have heard of in the Munsiff's Court at Karunagapalli. If the Government do not take the necessary precaution with reference to that matter, I believe the Government will be charged with culpable negligence. The District Court at Trivandrum is, I may say, a disgrace to the Capital of the State. It is an eyesore to the passers by. It is a standing menace to the public health. I urge with all possible zeal that the Government should take the matter into their serious consideration and come up before the House with a supplementary budget for the construction of the same. I trust that, with the advent of the present Chief Engineer, the District Courts will have a better future. I may, in this connection, say that, if the building is so filthy and so bad, it will contaminate not only the litigants but also the judiciary, and it may happen, I hope it will never happen, that if one of the Judges of the Court is charged with corruption, he may plead with all seriousness. "Sir, you put me in this hall where the very air I breathe is contaminated and all my blood has become impure. When such is the case, how can you expect the administration of justice meted out by me to be pure?" That, Sir, will be the situation and I hope I do not appeal in vain when I make the request that the Gcvernment should in all seriousness take up the matter as urgently as possible.

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): It is not possible for any Government to carry on a progressive administration without finding adequate funds for the purpose. The policy of imposing additional taxes upon the people without having a fair knowledge of what they are worth is certainly detrimental to their welfare. It will be seen from the budget figures that the State revenue has risen from Rs. 138 lakhs in 1087 to Rs. 229½ lakhs in 1102, that is to say, the revenue has increased by Rs. 91½ lakhs in the course of 15 years. On a rough calculation, it may be found that the averge individual tax in Travancore comes to Rs. 5¾. But the Financial Secretary has not been able to place before us figures to get the total wealth of the country and the average income of the individual. So, it is not possible to ascertain whether the tax bears a reasonable ratio to the wealth of the individual. In the Census Report for 1921, the Census Commissioner has suggested that the economic survey of the country should be made separately and a permanent department of statistics instituted. He has said that the most important portion of the census, *viz.*, the census of the economic condition of the people, still remains to be taken. It is not possible to take this census satisfactorily along with the other census, but it has to be done leisurely in the intercensal period." In another place, he has said:

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. P. Kochukunju Pillai.]

An up-to-date department of satistics has become a desideratum, and it must be entrusted with the undertaking of the decennial census operations. In the interval, it will have to take an economic survey of certain typical villages in the State and collect and publish annually all kinds of statistics, agricultural, industrial, commercial and vital.

In this House, I have been insistently bringing to the notice of the Government the supreme necessity for taking early steps to ascertain the national wealth of the people, but I regret to state that no step has hitherto been taken in this direction. I am not unaware of the difficult nature of this task but it has to be got through since a fairly accurate idea of what the wealth of the people is, is an indispensable element in the principle of taxation. Arrangements have to be made to obtain expert estimates of the economic condition and the wealth of the State by the adoption of a vigorous policy of making a careful and analytical study of the several classes of property in the different parts of the State and of the value of properties upon which tax is levied.

Sir, in Travancore, the unemployment problem is, I believe, the burning question of the day. Large numbers of educated youths comprising graduates in law, graduates in arts and sciences, under-graduates, Higher and School Leaving Certificate holders, holders of diplomas in technical learning, etc. are, found wandering to and fro in quest of some job to keep the wolf from the door. Those youths who are the hope and prop of the country either walk about in utter despair or wait in vain at the gates of officers and members of the Legislative Council whom they look up to for salvation. Being confronted with this problem, the Government have appointed a committee to investigate the causes of unemployment and to find out ways and means for its solution. From the nature of the evidence so far collected by the committee and from the suggestions offered by the members of this Council, it will be evident that steady development of the agricultural and industrial resources of the country is the sole panacea for this economic canker which is steadily eating the vitals of our youths, the flower of our population. It should therefore be our immediate look-out to get a correct idea of the present condition of agriculture and industries in our State and to understand the nature of help to be rendered by the Government for their development.

In regard to agriculture, the Census Commissioner has made the following remarks:

No organised attempt had been made in the past to collect statistics of rice and other food stuffs grown in the country and the proportion of the population served by them. Ever after the last settlement operations, when the area cultivated under rice was determined and the number of cocoanut, jack and other trees was counted, and until very recently, no provision was made for the counduct of field to field crop inspection or for the maintenance of records showing the area actually cultivated, the crops raised, their yield, etc. In the absence of such statistics, there is no correct means of accurately measuring either the progress made in the cultivation of paddy or the proportion of the population whose needs it can meet.

From this, it is clear that we are unable to know the present condition of agriculture in Travancore with the aid of statistics. But we know, as a matter of fact, that cultivation of the staple articles of food

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in the country is not done on an extensive scale and that the output of crops is hardly enough to meet the needs of the country. Paddy cultivation has been on the wane year after year on account of the absence of irrigation facilities, want of sufficient manure and lack of improved methods of agriculture. The Agricultural Department is straining every nerve to increase the productiveness of lands by advising the ryots to take to modern methods of tilling and manuring, but the ryots are not able to take advantage of such advice as they have not the means to invest money in such enterprises. The system of granting agricultural loans does not benefit them either, since the grant of such loans lies outside the control of the Agricultural Department with which they are directly concerned. These loans are not easily and equally available to all landholders and they are not available for redeeming the land of its previous encumbrances. The Agricultural Department, out of whose hands this distribution lies, cannot be expected to feel any particular responsibility to see that the loans are utilised for agricultural purposes only. The sum of Rs. 5·44 lakhs distributed as agricultural loans in 1101 is too small for the purpose. The agriculturists are in a state of heavy indebtedness and the Government would be able to relieve them by opening a Land Mortgage Bank to issue easy, long-term loans.

In the matter of opening fresh lands for paddy cultivation, the Government have effected the disafforestation of a few thousand acres of swampy areas, but I am not aware of any such lands having been assigned to any person. In the same way, the Government have sanctioned the Land Colonisation Scheme which too has not so far been given practical effect to.

Coming to the development of the industrial resources of the State, I may be permitted to observe that the Department of Industries has not sufficiently justified its existence. Most of the investigations made by departmental experts have either been left off in the middle or have proved unsuccessful. Some of these experts who have received a foreign training at the expense of the Government had to enter other departments. The Shellac Expert became a teacher in the Education Department, the Oil Expert was drafted to the Agricultural Department and the Bee Expert, if there be one such at present, does not seem to make any honey. Even the investigation of cottage industries in 1101 has not been found to be successful or profitable for lack of facilities to produce finished articles to be put on the market in large consignments as the Director put it.

In this connection, a word about the Economic Development Board will, I believe, not be out of place. In response to the cry of the people for the development of the industrial, agricultural and other resources of the State, the Government were pleased to constitute this Board composed of experts and laymen, the former proficient in various branches of scientific knowledge, and the latter competent to give valuable advice

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. P. Kochukunju Pillai.]

regarding the growth and possibilities of indigenous industries. Every year, meetings are held and recommendations submitted to the Government suggesting ways and means for tapping the resources of the State in a variety of ways. But a perusal of the Administration Report would show that the Government are invariably satisfied with giving such replies as "the matter is under the consideration of the Government", "the matter has been referred to the respective heads of departments and their reports are awaited" etc., The expenditure incurred in the maintenance of this board for the last four years is found to be Rs. 23,542, while the benefit derived does not at all appear to be commensurate with the outlay.

I would therefore, Sir, venture to remark that more provision should be made for demonstrating to the people improved forms in agriculture and industry. So long as the Agricultural and the Industrial Departments are allowed to run on the existing lines, no substantial benefit can accrue to the people of Travancore. Bigger schemes have to be drawn up for improving the agricultural and industrial resources and these departments should be made to work up those schemes in unison to their mutual benefit and to the benefit of the people at large. Adequate funds have to be placed at the disposal of both the departments in order to give greater encouragement and stimulus to the people to take the agricultural and industrial pursuits in the light of up-to-date methods suggested by departmental experts. The sums allotted in the budget, *viz.*, Rs. 1·76 lakhs for Agricultural Department and Rs. 1·19 lakhs for the Industrial Department are too small to meet the needs likely to arise under the circumstances mentioned above.

Sir, it is seen from the budget that the year 1103 is likely to end with a closing balance of Rs. 116·69 lakhs. May I therefore be permitted to request the Government to be pleased to do away with those petty exactions from the people such as road tolls, boat tolls and market tolls. The road toll was the subject of discussion in a previous meeting of this Council and a resolution was passed for the abolition of the same. The grievances on account of boat tolls have already been brought to the notice of the Government by the people of Kuttanad at the time of the Dewan's recent tour to that place. The levy of market tolls is indeed a great hardship to poor people. Toll is being levied on every load of article produced in the country by hard manual labour. In the first place, the price of land has to be paid in the shape of *tharavila*, then the land tax has to be paid every year, and then again the tax on trees has to be paid. It is really painful that a fresh tax has to be paid on the productions from land and trees which have once been assessed. After all, the net income derived under this head in 1101 is found to be only a paltry sum of Rs. 62,773. By the introduction of this system, the market contractors are enabled to make a lot of money according to the prescribed rates themselves, while the extortion practised by them upon the poor folk of the country might better be imagined than described.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Before concluding, I wish to make some observations on the working of the Ayurveda Department. The Government of Travancore have duly recognised the importance of the *Ayurveda* system of medicine and have formed a separate department for the revival of this ancient science. With the advent of the present Director, arrangements have been made to supplement the study of the *Ayurveda* system by what is useful in the allopathic system. This is assuredly a move in the right direction, but adequate facilities do not appear to have been afforded to students of the Ayurveda College to undergo a course of study in practical dissection based on a knowledge of Anatomy and Physiology. It is not clear from the budget for 1103 whether the Government are attempting to give facilities to the students in this respect, although it is stated in the Government Proceedings on the Administration Reports of the department for 1100 and 1101 that the question is being considered by Government.

Similarly, it is seen from the above proceedings that a scheme for opening *Vaidyasalas* in municipal areas is also engaging the attention of the Government. No doubt, the scheme appears to be a very good one and the reason for the delay in bringing it into operation has to be looked into.

Although it is ten years since the first and only *Ayurveda* hospital in the State was opened in Trivandrum, the institution does not seem to have made any substantial progress till now. The building in which it is housed is lacking in accommodation and it is unsuited to be a hospital from the sanitary point of view. This is a matter that should engage the early and earnest attention of the Government. I would in this connection suggest the opening of new *Ayurveda* hospitals and dispensaries in other important centres of the State as well.

Provision had been made in the budget for 1101 and 1102 for the appointment of two teachers in the Ayurveda College to teach *Vishavaidyam* and the treatment of eye diseases, but no appointment has been made accordingly. The necessity for revising these two branches of *Ayurveda* in a country like Travancore cannot be over-estimated, particularly in view of the fact that the race of successful *Vishavaidyans* and *Kannuvaidyans* in the country is dwindling very fast. I therefore request that the teaching of these two branches of treatment be introduced in the Ayurveda College by appointing competent persons.

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): അടുത്തകാലങ്ങളിൽ രാജ്യത്തിന്റെ വരവും ചിലവുകഴിച്ചുള്ള നീക്കിയിരിപ്പും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ൧൦൭൬-ൽ ൧൯൭൬ ലക്ഷം രൂപാ വരവുണ്ടായിരുന്നതു് ൧൦൯൩-ൽ എത്തിയപ്പോൾ ൨൯൫ ലക്ഷം രൂപയായി വർദ്ധിക്കുന്നതിനിടയായി. ആ കാലത്തു് ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് രാജ്യത്തിന്റെ വരവു സാദ്ധാവികമായനിലയിൽ മേലാൽവളരെ കൂടുതലായിവർദ്ധിച്ചുവരുമെന്നവിചാരിക്കാൻ അവകാശമില്ലെന്നാണു്. എന്നിരുന്നിട്ടും ൧൦൯൭ അവസാന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

ത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ രാജ്യത്തിന്റെ വരവു് ൨൨൫ ലക്ഷം രൂപാ യായി വർദ്ധിക്കുന്നതിനും ആ ആണ്ടിൽ തന്നെ ൨൩ ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ നീക്കിയിരിപ്പു വയ്ക്കാനും ഇടയായി. അതിനെ തുടർന്നു ൧൯൨൮-ൽ ൨൪ ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ നീക്കിയിരിപ്പു വരുമെന്നു് കാണുന്നു. ൧൯൨൯-ലും ൧൯൩൦ ലക്ഷത്തോളം രൂപാ നീക്കിയിരിപ്പു വരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ വർദ്ധനയും പര്യവസാനവും ആണ്ടവസാനത്തിൽ തന്നെ അറിയാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ൧൯൨൫ മുതൽ ൧൯൨൯ അവസാനംവരെ ൫ വർഷങ്ങളിൽ രാജ്യത്തിന്റെ വരവിൽ നിന്നു ചിലവു കഴിച്ചു് നെ ൽക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ നീക്കയിരിപ്പു് വച്ചിരിക്കുന്നു. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ അപ്രതീക്ഷിതങ്ങളായി വന്നു ചേരുന്ന ചിലവുകളെ താങ്ങുന്നതിനു് അവിടത്തെ ചിലവു് കഴിച്ചു ഒരു തുക നീക്കി വയ്ക്കുണ്ട ഭരണതത്പരത്തെ ഞാൻ ആദരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ആണ്ടുതോറും ഇത്ര വലുതായ തുകകൾ നീക്കിവച്ചു് ബജനാവിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. രാജ്യത്തിനും ജനങ്ങൾക്കും അത്യാവശ്യമായി നില്ക്കുന്ന ചിലവുകളെ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടാണൊ ഓരോ നീക്കിയിരിപ്പുകൾ വച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ അവിടെ ഇശ്ശാഭംഗത്തിനാണു് ഇടയുള്ളതു്. ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നും ചിലവാക്കേണ്ട സംഗതിയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായി നില്ക്കുന്നതു് കൃഷിക്കു് അത്യാവശ്യമായ മൈനർ ഇറിഗേഷൻ വേലകളെ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും സൌകര്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ചാനൽ ഇറിഗേഷൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയുമാണു്. അടുത്തു് പ്രധാനമായി നില്ക്കുന്നതു് ജനങ്ങൾക്കു് സഞ്ചാരസൌകര്യത്തിനുപകരിക്കുന്ന റോഡുകളെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണു്. മൈനർ ഇറിഗേഷൻ വേലകളെപ്പറ്റി നോക്കുന്നതായാൽ ൧൯൨൫-ൽ കൊല്ലം ഡിവിഷനിലേക്കു് ൩൫,൭൫൦ രൂപായും, തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിലേക്കു് ൨,൭൫൦ രൂപായും, കോതയാർ പ്രോജക്ടു് ഡിവിഷനിലേക്കു് ൫൬,൭൫൦ രൂപായുമാണു് ചിലവാക്കീട്ടുള്ളതു്. എത്രയൊ പ്രയോജനമായ ഓരോ സംഗതിക്കു് ഓരോ തുകകൾ ഒരിക്കലും മതിയാകുന്നതല്ലാ. മൈനർ ഇറിഗേഷൻ വേലകൾക്കു് ഇങ്ങിനെയുള്ള ലഘുവായ തുകകൾ അനുവദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നപക്ഷം അനേകകാലമായി ഓരൊതരം വേലകളും ചെയ്യാതെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള കുളങ്ങളെ അടുത്തകാലങ്ങളിലെങ്കിലും നന്നാക്കിത്തീർക്കാനൊ അവ നെൽകൃഷിക്കു് ഉപകരിക്കാനൊ സാധിക്കുന്നതല്ലാ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ആഹാരസാധനങ്ങളിലുള്ള രാജ്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ പരാശ്രയനിലക്ക് കുഴിയുംവിധം കുറവുണ്ടാക്കേണ്ടതു് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ പ്രധാനകടമയാകുന്നു. ജനങ്ങളിൽ നിന്നും പണംവാങ്ങി അവരുടെ ഗുണത്തിനായി വേണ്ടതുപോലെ ആ പണം ചിലവാക്കാതെ ഖജനാവിൽ വലുതായ ഒരു തുക കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിനെക്കാൾ ആയതിനെ ജനങ്ങളുടെ ധനാദായ വഴികൾക്കുപകരിക്കുന്നതായ ഇറിഗേഷൻ വേലകൾക്കും റീപ്രൊഡക്റ്റീവ് വേലകൾക്കും ചിലവാക്കുന്നതു് ഏറ്റവും ഉചിതമായ പ്രവൃത്തിയായി തീരുന്നതാണു്.

ചാനൽ ഇറിഗേഷനെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ കോതയാർ പ്രാജക്ട് പോലെ രാജ്യത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും ചാനൽ ഇറിഗേഷൻ കൊടുക്കുന്നതിന് സാധിക്കുന്നതാണു്. വിളവംകോട്ട താലൂക്കിലെ വണ്ണാംപാറസ്കീം, അതിരപ്പള്ളിസ്കീം, ഇവകൾ നടപ്പിൽ വരുന്നതായാൽ രാജ്യത്തിൽ വലുതായ ഒരു ഭാഗം ഭ്രമി നെൽകൃഷിക്കു ഉപകരിക്കുന്നതാണു്. കോതയാർ പ്രാജക്ടിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ ആ പ്രാജക്ടിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും കോതയാർ വെള്ളം ഉപയോഗപ്പെടുമെന്നുള്ളതുമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇനിയും ൧൫൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലം നിലം തിരുത്തേണ്ടതായുണ്ടു്. ഇതിലേക്ക് കൃഷിക്കാർ തയ്യാറാകാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങളെ ഗവർണ്മെന്റു് അന്വേഷിക്കുകയൊ, അവക്കു് അതിലേക്കുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നീക്കികൊടുക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നില്ലാ. കോതയാർ പ്രാജക്ടിന്റെ ഉത്ഭവകാലം മുതൽക്കു തന്നെ അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള പലേ ചാനലുകളും വെട്ടിത്തീർക്കാത്തതിനാൽ കോതയാർ പ്രാജക്ടിൽനിന്നും ഗവർണ്മെൻറിനു കിട്ടേണ്ടതായ ആദായത്തിനു് വലുതായ നഷ്ടമുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കോതയാർ പ്രാജക്ടിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായ, പുട്ടണംകാൽ, തിക്കണംകോട്ടകാൽ ഇവയെവെട്ടിച്ചു തരണമെന്നു ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ കാൽ വെട്ടുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം പൊന്നും വിലയും കൂടാതെ വിട്ടുതരണമെന്നാണു് ഗവർണ്മെൻറു ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. റീപ്രൊഡക്റ്റീവു വേലകൾ നടത്തുമ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ ഒരു സൌജന്യവും എന്തിലേക്കാണെന്നും അതു് ജനങ്ങളാൽ എങ്ങിനെ സാധിക്കുമെന്നും അറിയുന്നില്ലാ.

ഉൾനാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്കു പ്രാഥമീകവിദ്യാഭ്യാസം വേണമെങ്കിൽ അവർ സ്ഥലവും വിദ്യാലയവും അതിലേക്കാവശ്യമുള്ള സാമാനങ്ങളും ഗവർണ്മെൻറിനെ ഏൽപ്പിക്കണം. ഉൾനാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്കു് അവരുടെ സഞ്ചാരസൌകര്യങ്ങൾക്കു റോഡുകൾ വേണമെങ്കിൽ പൊന്നുംവിലയും കൂടാതെ സ്ഥലം കൊടുക്കുന്നതിനു പുറമെ റോഡുകൾ വെട്ടി ഏൽപ്പി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

ക്കയുംവേണം. ഉൾനാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ കൃഷിക്കു ചാനൽ ഇറിഗേഷൻ വേണമെങ്കിൽ ചാനൽ വെട്ടാനുള്ള സ്ഥലം പൊന്നുംവിലയുംകൂടാതെ വിട്ടുകൊടുക്കണം. ഈ തരം ഭരണനയങ്ങളാണ് ഗവർമെൻറ് സ്വീകരിച്ചു നടത്തിപ്പോരുന്നതെങ്കിൽ ഖജനാവിൽ കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിനായി ജനങ്ങളിൽനിന്നും കൂടുതൽ പണം വാങ്ങുന്നതു് കഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാണ്.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് ഈ രാജ്യത്തിൽ ഗതാഗതസൌകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് കൂടുതൽപണം ചിലവാക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. രാജ്യത്തിൽ ഗതാഗതസൌകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട അത്യാവശ്യത്തെ ഗവർമെൻറുതന്നെ പൂർണ്ണമായി സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതിയിൽ ഗവർമെൻറ് എങ്ങിനെ പണം ചിലവാക്കിവരുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കാം.

൧൯൧൯-ൽ മൂവ്വ ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ രാജ്യത്തിൽ വരവുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു ഗതാഗതസൌകര്യത്തിനായുള്ള നൂതനവേലകൾക്കു ൬,൫൬,൯൨൦ രൂപാ ചിലവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

൧൯൨൬-ൽ നൂറു ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ വരവുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ൧൫,൭൯,൬൭൫ രൂപാ ചിലവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

൧൯൨൭-ൽ ൧൭൫ ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ വരവുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ൬,൭൦,൦൦൫ രൂപാ ചിലവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ജനങ്ങളുടെ ഐശ്വര്യാഭിവൃദ്ധിക്കു് ഏറ്റവും സഹായിക്കുന്നതായ ഗതാഗതസൌകര്യങ്ങൾക്കു ഗവർമെൻറ് ചിലവാക്കിവരുന്ന തുകയുടെ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെയാണ് നില്ക്കുന്നതു്. രാജ്യത്തിൻറെ വരവുകൊണ്ടു ചിലവു സാധിക്കാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്ന അവസരങ്ങളിലും കൂടുതൽ നീക്കിയിരിപ്പു വയ്ക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലും എൻജിനീയർ വകുപ്പിലെ തുകയെ വെട്ടിക്കുറക്കുന്നതു് ഇവിടത്തെ ഭരണത്തിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു നയമാണ്. ഇങ്ങനെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കാതെ ഈ സംഗതിയിൽ ഒരു സ്ഥിരമായ നയം സ്വീകരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. എൻജിനീയർ വകുപ്പിലേക്കും ഡവലപ്പ്മെൻറ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിലേക്കും രാജ്യത്തിൻറെ വരവിൽനിന്നും ഒരു സ്ഥിരമായ ശതമാനം നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതും അതു ചിലവാക്കേണ്ടതും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നീക്കിവയ്ക്കുന്ന തുകയിൽ നിന്നും തന്നാണ്ടിൽ ചിലവായതുനീക്കി ആണ്ടവസാനത്തിൽ വരുന്ന ബാക്കിതുക പൊ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തുമുതലിനോടു ചേരാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഓരോ പ്രത്യേക ഫണ്ടുകളും ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ആ ഫണ്ടിൽനിന്നും ആണ്ടവസാനംവരെ ചിലവായതു നീക്കിയുള്ള തുക ആ ഫണ്ടിൽതന്നെ കിടക്കണം. അടുത്ത ആണ്ടത്തെ അനുവാദം ശുപാ ഈ ഫണ്ടോടു് കൂട്ടിച്ചുത്തു ചിലവാക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ഫണ്ടിലെ തുക ഒരു കാരണവശാലും പൊതുമുതലോടുകൂടി തിരിയെ ചേരാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്.

എൻജിനീയർ വകുപ്പിലേക്ക് ഇങ്ങിനെയൊരു ഫണ്ടു് ഏർപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം കൃഷിക്കു അത്യാവശ്യമായ മൈനർ ഇറിഗേഷൻ വേലകൾക്കും ഗതാഗതസൌകര്യങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകം തുകകൾ നിശ്ചയിക്കാവുന്നതും അവ തൃപ്തികരമായി നടന്നുപോരുന്നതുമാകുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഐശ്വര്യാഭിവൃദ്ധിക്കും അവരുടെ പരിഷ്കാരത്തിനും അവരുടെ ധനാഭായവർദ്ധനക്കും ഉപകരിക്കുന്നതായ റോഡുകളുടെ കുറവു് ഈ രാജ്യത്തിൽ ജനങ്ങൾ ധാരാളം അനുഭവിച്ചുവരുന്നു. ഉൾനാടുകളിൽ സഞ്ചാരസൌകര്യത്തിനനുരൂപമായ റോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കുന്നപക്ഷം ഗതാഗതത്തിനു കാലാനുസരണമായ മോട്ടാർ വാഹനങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു ജനങ്ങൾ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു സൌകര്യമായ റോഡുകൾ ഉള്ളതായ പലേ ഭാഗങ്ങളിലും മോട്ടാർ വാഹനങ്ങൾ നടപ്പിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മോട്ടാർ വാഹനങ്ങളെ ഗവർണ്മെൻറിൽ നിന്നും ശരിയായ വിധം നിയന്ത്രിക്കയും അവയ്ക്കു ന്യായമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ ആ പരിശ്രമം ജനങ്ങൾക്കു ആദായകരമായും സൌകര്യപ്രദമായും തീരുന്നതാണ്.

ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അത്യാവശ്യം വേണ്ടതായ റോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനുമുമ്പു് ഇവിടെ റയിൽവെയിൽ ഭ്രമിക്കുന്നതു് രാജ്യത്തിൻെറ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്കു് ഗുണകരമായി തീരുന്നതല്ലാ. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു പല ഭാഗങ്ങളിലും റയിൽവണ്ടികളെക്കൊണ്ടു നിറക്കുന്നതായ കാഴ്ച ഒരഭിമാനകരമായി വിചാരിക്കാമെന്നിരുന്നാലും അതിനെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൻെറ കോശസ്ഥിതിക്കു താങ്ങാൻ ശക്തിയുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ലാ. ഇപ്പോൾ ഗവർണ്മെൻറു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള റയിൽവെ പ്രോഗ്രാം അനുകരിച്ചു നടത്തുന്നതായാൽ അതിലേക്കു ഭീമമായ തുകകൾ കടംവാങ്ങാതെ സാധിക്കാവുന്നതല്ലാ. അങ്ങനെ കടം വാങ്ങാനായി നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ അതിലേക്കു ആണ്ടുതോറും കൊടുത്തു തീർക്കാനുള്ള പലിശയുടെ വലിപ്പം, അയതു മുടങ്ങാതെ കൊടുത്തുതീർക്കാനുള്ള വഴികൾ, ക്ലിപ്തകാലത്തിനകം മുതൽ കൊടുത്തു തീർക്കാനുള്ള നിശ്ചയങ്ങൾ, ഇതുകളെല്ലാം സാധിച്ചുകിട്ടാനുള്ള രാജ്യത്തിൻെറ കോശ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

സ്ഥിതി, അതിലേക്കുള്ള ജനങ്ങളുടെ ധനാദായനില ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഗൌരവമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ സംഗതിയിൽ വേണ്ടതു പോലെ ആലോചിക്കാതേയും ധൃതഗതിയായും പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ അതിന്റെ ദുരിതഫലങ്ങൾ പിന്നീടുള്ള കാലങ്ങളിൽ രാജ്യവും ജനങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടതായിവരുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലാത്തതാണു്.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് അടുത്ത ആണ്ടിൽ സർവ്വാർത്ഥമികർ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ ഒരു ലക്ഷം രൂപാ കിട്ടുമെന്നു് ആശിച്ചിട്ടുള്ള നയത്തെപ്പറ്റിയാണു്. ഫസൽ-മുതൽ ഒരു ആളിനു കൂടുതലായ ഏക്കർ അടങ്ങിയ സ്ഥലം പുതുവൽ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നനയം ഗുണകരമല്ലെന്നു ഗവർണ്മെൻറിനു് ബോധ്യമാകുകയും സർവ്വാർത്ഥമികളെ ചെറിയ ബ്ലാക്കുകളായി തിരിച്ചു പുതുവൽ പതിച്ചു കൊടുക്കുന്ന നയത്തെ ഗവർണ്മെൻറു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി ഫസൽ-ൽ ൩,൭൦,൯൭൭ രൂപായും ഫസൽ൭-ൽ ൩,൭൫,൨൦൪ രൂപായും ഫസൽ൮-ൽ ൪,൦൦,൫൫൪ രൂപായും ഫസൽ-ൽ ൩,൪൦,൦൭൪ രൂപായും കിട്ടാനിടയായി. ഫസൽ൦൦-മാണ്ടുമുതൽ ഈ ഇനത്തിലെ വരവു വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി. അതായതു് ഫസൽ൦൦-ൽ ൪,൨൭,൯൨൭ രൂപയായും ഫസൽ൦൫-ൽ ൪,൭൮,൨൭൫ രൂപയായും ഫസൽ൦൨-ൽ ൪,൭൪,൦൦൦ രൂപായും കിട്ടാനിടയായി. ഫസൽ൦൩-ൽ ഒരു ലക്ഷം രൂപാ കിട്ടുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ചെറിയ ബ്ലാക്കുകളായി തിരിച്ചു സ്വദേശികർക്കു കൃഷിക്കായികൊടുക്കുന്ന നയം ഗവർണ്മെൻറു തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നപക്ഷം ഈ ഇനത്തിലെ വരവു ആണ്ടുതോറും വർദ്ധിച്ചുവരാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. രാജ്യത്തിലെ പുതുവൽഭൂമികളെ എങ്ങിനെയെങ്കിലും വിറ്റു പണം ഉണ്ടാക്കുന്ന സംഗതിയിൽ ഗവർണ്മെൻറു ബദ്ധപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തതാണു്. വിശേഷിച്ചും അടുത്തകാലങ്ങളിൽ ഓരോ ആണ്ടിലുംഇവിടെ യഥേഷ്ടം നീക്കിയിരുപ്പുകർ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു രാജ്യത്തേക്കു് അത്യാവശ്യങ്ങൾ നേരിടുന്ന കാലത്തേക്കു് ഈ പുതുവൽ ഭൂമികളിലുള്ള വരവിനെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനായി അവയെ നീക്കിവയ്ക്കുകയാവുന്നതാണു്. എന്നുതന്നെയല്ല ഇവിടത്തെ പുതുവൽഭൂമികർ കിടക്കുന്നതോടും ജനസംഖ്യവർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായ ഈ രാജ്യത്തെ സ്വദേശികർതന്നെ ആ ഭൂമികളെ കൂടുതൽ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങുമെന്നു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ള്ളതാണ്. അടുത്ത കാലത്തു തന്നെ വിളവങ്കോട്ടതാലൂക്കിൽ ഒരുവലു തായ ഭൂവിഭാഗത്തെ വിദേശീയനായ ഒരാൾക്കു പുരാവൽ പതിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): പതിച്ചുകൊടുത്ത ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം എന്തുവരും?

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): ൫൦൦ ഏക്കറോളം വരുമെന്നാണ് എന്റെ അറിവു. ഈ സ്ഥലത്തെ ആ താലൂക്കു നിവാസികളിൽപലരും ക്രൂരതൽവിലയ്ക്കു പതിച്ചുവാങ്ങാൻ തയ്യാറുണ്ടായിരുന്നതായിഎനിക്കറിയാം. ആ താലൂക്കുനിവാസികൾക്ക് ആ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കാതെ ഒരു വിദേശീയനു കൊടുത്ത നയം അത്യക്ഷേപാർഹമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഓരോ വലിയ ബ്ലാക്കുകളായ ഭൂമികളെ വിദേശികൾക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായാൽ ഈ രാജ്യത്തിലെ സന്താനങ്ങൾക്കു കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ കിട്ടാതെ അവർ സങ്കടം അനുഭവിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലാത്തതാണ്. എത്രയൊ ഗൌരവമായ ഈ സംഗതിയിൽ ഗവർമ്മെൻറിന്റേയും നിയമസഭാംഗങ്ങളുടേയും ഗാഢമായ ശ്രദ്ധ പതിയുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു കൃഷിവായ്പകൾ കൊടുത്തുവരുന്ന നയത്തെപ്പറ്റിയാണ്.

ക൦൯൦-ൽ ൯൩,൫൩൩ രൂപായും ക൦൯൫-ൽ ൯൫,൪൩൪ രൂപായും ക൦൯൯-ൽ ക,൫൬,൭൯൫ രൂപായും കക൦൦-ൽ ൫,൭൪,൩൫൦ രൂപായും കക൦൫-ൽ ൩൫,൯൫൯ രൂപായും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ക൦൯൯-ൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അസാധാരണമായ വെള്ളപ്പൊക്കത്താൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ജനങ്ങളുടെ ദുരിതത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി കക൦൦ ൭മാണ്ടിൽ ൫,൭൪,൩൫൦ രൂപാ കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. ആ ആണ്ടിനെ കഴിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ രാജ്യത്തിന്റെ വരവുവർദ്ധിച്ചുവരുന്തോറും കൃഷിവായ്പവകയും കുടിശ്ശികയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കൃഷിവായ്പകൾ കൊടുത്തുവരുന്ന രീതിക്കു പലേ അത്യക്ഷേപങ്ങളും പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ക-൭മത് കൃഷിവർദ്ധനയ്ക്കായിത്തന്നെ ഈ വകപ്പണം വിനിയോഗിക്കുന്ന കൃഷിക്കാർക്കു കൃഷിവായ്പകൾ കിട്ടാൻ സാധ്യമില്ലാതിരിക്കുന്നു.

൨-൭മത് ഓരോ ആണ്ടിലും കൃഷിവായ്പകൾ വാങ്ങുന്നവർ കൃഷിവർദ്ധനക്കായിത്തന്നെ ആ വകപ്പണം വിനിയോഗിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ള പരിശോധന തീരെ തൃപ്തികരമായിട്ടില്ല കണ്ടുവരുന്നത്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

നാമത്ത് കൃഷിവായ്പ കൊടുക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിബന്ധനകൾ സാധാരണ കൃഷിക്കാർക്കു സാധിക്കാത്ത വിധമാണ് നിൽക്കുന്നത്.

ഈ കാരണങ്ങളാൽ കൃഷിവായ്പകൾ കൊടുത്തു കൃഷിത്തൊഴിലിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനുള്ള ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിച്ചുകിട്ടാതെവരുന്നു. എത്രയോ പ്രയോജനകരമായ ഈ ആനുകൂല്യത്തെ കൃഷിക്കാർക്കു യഥേഷ്ടം ഉപയോഗിക്കത്തക്ക സൌകര്യങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. കൃഷിവായ്പകൾ കൊടുക്കുന്നതിനായി ആണ്ടുതോറും ഒരു ഗണ്യമായ തുക ബഡ്ജറിൽ വയ്ക്കുയും ആയതു കൃഷിക്കാർക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്യണം. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): Before proceeding to speak a few words on the budget, I feel constrained to congratulate the Financial Secretary and the Government on the very prosperous budget they have been able to place before this House. When I perused the report put into my hands on Friday, several things arrested my attention. On some of these, I wish to make a few remarks.

First, my attention was drawn to the steady increase during the last three years in the surplus left after meeting the demands on the expenditure side and the equally steady rise in the accumulated balance during these three years. It is found that the surplus for 1100 is over ten lakhs of rupees, for 1101 nearly seventeen and three-fourths lakhs and for 1102 over twenty-four lakhs. And the closing balance has, of course, risen in the same proportion. Next year too, notwithstanding the abnormal increase in the programme of expenditure, a small surplus is budgeted for. It is no doubt small, a little over a lakh of rupees, but, I believe, from past experience, we shall be right in expecting a much higher figure than that entered in the estimate.

The next thing that drew my attention was that the sinking funds of the State have been steadily increasing. There are two sinking funds, one to pay off the amount required to clear the liability of the State in respect of the Shencotta—Quilon Railway, and the other, the debenture loan raised in the country in 1091. From the budget, it is clear that nearly one-third of the amounts required for each of these has already been set apart. The third thing that I wish to mention is the continuous increase in the net yield from the Trivandrum—Shencotta Railway. This increase is highly gratifying. In 1101, it was nearly a lakh and a half rupees, in 1102 it went up to 2·19 lakhs, in 1103 the estimate is put down at 3 lakhs. That is a matter that must give us very great satisfaction. On the expenditure side, it is found that a provision for an additional expenditure of sixteen and one-third lakhs is made. This

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is distributed over several departments, but particularly for the Public Works and the Education Departments. It is found that an additional amount of a lakh of rupees is set apart for increased communications. Though, judging from the great need of communications throughout the State, this is a very small sum and the provision must be said to be inadequate, yet, so far, we must say it is good. Under Education, there is an additional provision for three and three-fourths lakhs of rupees. From this, there is provision made for an additional sum of fifty thousand rupees for grants-in-aid and the great bulk of the fifty thousand rupees is chivalrously allotted to girls' schools. Last, but not least, provision is made for a short road to Karkad, a historic road, for the opening of which the poor people of Karkad and their protectors have been pressing the Government for well over half a century.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : Am I to understand that the member supports the allotment ?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*) : Certainly. Then there are other allotments under the Public Works Department which in my opinion are inadequate. I shall particularise the allotment made for communications in South Travancore. It is admitted that there are a great many roads in Travancore, but they mostly serve the towns.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): Am I to understand that the member will be satisfied if a village is supplied with more than one approach road ?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): That is superfluous. When the want is satisfied, I shall be the last person to ask for more roads for one village.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : Does he know that there is at present an approach road to Karkad village ?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*) : There is a road, but the people are not able to use it freely.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): Will it not be better for the people to press for the opening of that road instead of pressing for another road ?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): As I said on another occasion, I am for opening another road for the poor people of Karkad who are pressing for a road. How it should be done, I will leave entirely to the discretion of the Government.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : Is it for the member to take upon himself the responsibility of asking for another road when the people really want only the opening of the present road ?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*) : As I said on a previous occasion, there is the necessity for a road. Until rights are fought out, these poor people cannot wait being shut up in that closed village.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): May I know from the member whether he cares more for rights than for facility ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*) : Expediency is a great thing with me.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : Does the member know the previous history of the Karkad road ?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*) : I am expected to know it and I know it.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : May I know whether he speaks with authority for those people that they really need a road other than the present road ?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*) : I can speak with authority that they have been suffering for want of a road and that they have been pressing on the attention of the Government through their protectors the need for opening the present road.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : May I know whether he speaks with authority from the people concerned that they have been asking for this new road ?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*) : Yes, I am speaking with authority. I heard that the signatures of a number of people were forged and petitions sent to the Government that they do not want any roads. But it was proved that the signatures had been forged. Yet the Government have not done anything all this time and the sufferings of the people remain as they were. There *are* a good many people who fight for their rights.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : May I know whether that petition from the people which says that the former petition was forged does not contain false signatures, that is, signatures which consist of only four strokes which any one could forge ?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*) : I am not aware.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : May I know whether that petition contains only very few signatures ?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*) : I am not aware.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : How then was he able to ascertain the wishes of the people ?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*) : The people themselves have talked to me on the subject.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : Will the member be pleased to concede that there is at least one section of the people particularly which says that this road is not necessary ?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*) : I am not aware of the existence of any such particular section.

MR. M. SUBRAHMANYA PILLAI (*Agastisvaram*) : Does the member know that the Karkad village is inhabited not only by Sambavars but by other people also ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): It is inhabited chiefly by Sambavars. There may be a few people belonging to other castes, but my knowledge is that it is mostly inhabited by Sambavars.

MR. M. SUBRAHMANYA PILLAI (*Agastisvaram*): Does he know that the people who belong to castes other than that of the Sambavars do not require a separate road?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): They may not be labouring under the same difficulty as the Sambavars. They may be allowed to use other roads which the Sambavars are excluded from using.

MR. M. SUBRAHMANYA PILLAI (*Agastisvaram*): Does the member know that there is a road through which the caste people take their carts?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): I think my friend Mr. Subrahmanya Pillai or some other member of this House said that there was a road there and if carts should be taken over that road all that was required was for the Sambavars to get down at one end leaving their carts in the charge of caste-men and walk over to the other end by a circuitous path and take charge of the carts. That apparently is a very simple affair. But in my opinion it is something of an impossibility.

MR. M. SUBRAHMANYA PILLAI (*Agastisvaram*): What I wanted to know from the member was whether there was a cart road already existing?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): But the Sambavaras are not allowed to use that road.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): May I ask the member whether it is not better for the member to press for the appointment of one or two cartmen on decent salaries so that these carts may be transported to the other side instead of wasting ten thousand rupees for a new road?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): I am sure that such a system will not work.

MR. W. H. PITT (*Commissioner of Police*): Will not the appointment of cartmen be advantageous to Vellalas for getting appointments?

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): Does not the member think that it is more advantageous and expedient to press on the attention of the Government to appoint, if not Vellalas, at least European cartmen on decent salaries to take these carts?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): I am unable to answer.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): May I know whom he referred to as the benefactors and protectors of these people?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): The Salvation Army, the L. M. S. Mission and other Christian organisations who have been helping them for over half a century and finding their difficulty have advocated their cause. I meant these as their protectors and benefactors.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Paul Daniel.]

Coming back to inadequacy of funds, I must submit that the smallness of the amounts allotted to South Travancore is very glaring. There are ever so many villages in South Travancore and their position is such that the hardships these poor people suffer for want of communication are very great. I would therefore request the Government to find out what villages or groups of villages are absolutely cut off from the main trunk roads and to find means to give them some means of communication whereby they could carry their commodities to the main roads.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): In regard to the construction of new roads to these villages, will he give preference to the road to the Karkad village?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): Preference I must give 'to the Karkad village because their difficulties are greater than the difficulties of many other villages.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): Because the benefactors also count in the question of determining the necessity for the road for the Karkad village, am I to understand that that is the reason for his advocating it?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): No.

Passing on, I should submit that hardly anything is done for facilitating and helping agriculture. That might appear to be a startling statement, but I think it is true. The sale of tank-beds was really a short-sighted policy, ill-conceived and ill-carried out. For a mess of pottage, the birthright of Nanjinad was sold away, not by the people of Nanjinad themselves but by their guardians and protectors. This has affected agriculture in South Travancore, particularly in Nanjinad, very adversely. Storage of rain-water from the early rains of Chitrai is impossible. Consequently, cultivators have to wait until the Pechippara reservoir is opened and that is done only late. Consequently, cultivation becomes late and it is well-known to cultivators that when cultivation becomes late, the crops are subject to *kanai*. It is the case everywhere, perhaps it is not the case in North Travancore so much as in South Travancore. Another thing is that this disadvantage affects not only the people, but also the Government. The absence of these little reservoirs results almost in annual inundations, floods and breaches and the repair to these breaches has become a sort of recurring strain on the State purse. I attribute this to the disposal of the numerous tanks that were receiving rain-water in their beds. Another disadvantage is that, by the disposal of these tank-beds, grazing grounds have been obliterated. I wonder whether the Government are aware of the very large sums of money that flow out of our land to Tinnevelly and the neighbouring districts owing to the purchase of cattle for the drawing of carts. All our cart-bulls have to be imported and they are costly. So

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that, the money of the Travancoreans has to be spent out of the country for the purchase of these bulls. There was a time when only big bulls required for the drawing of carts had to be brought in. It now transpires that not even plough bulls are produced in the country. Plough bulls too have to be brought into the country at heavy cost. And when they are brought into the State, what is the result? They degenerate, and, after a few years, become unfit for use. The chief reason for this is that they have to go without grazing when they are unemployed. Travancore is proverbial for the degeneracy of its cattle and this state of affairs hastens the degeneration of the cattle very greatly. I beg therefore to suggest that the Government lay down as a policy that year after year a small portion of the once disposed of tanks-beds be re-purchased or some other provision made for the grazing of cattle at least.

Passing on to the Revenue Department, it is a good thing that the pay of the Proverthikars is about to be increased. I am glad of that because that might tend to lessen the oppression of the poor. In this connection, I plead for one thing. Now, in the Tamil taluks too, the *kacharth* or tax receipts is written in Malayalam and the poor men who pay the money required by the Proverthikar into the Pakuthi Cutcherry, take away with them something which they could not understand because it is written in Malayalam. The men do not know how to read Malayalam. This has been in my opinion a source of oppression and corruption. If the Government would issue orders that in the Tamil taluks, at least, the *kacharths* are entered in Tamil, it would be of very great help.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): Does the member know that in some Malayalam tracts receipts and accounts are in Tamil?

MR PAUL DANIEL (*Nominated*): Then the request should be the other way.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): What does he say with regard to the tax-payers who are illiterate?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): If the entry is made in Tamil, they can ask the people in the vicinity to read them. But if it is written in Malayalam, it will be very difficult to get at a man who knows Malayalam?

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): Is there any individual in Karkad who knows Malayalam?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): I have not made an enquiry about that.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): Would the member press for all the judgments by courts of law being written in Tamil instead of in English in the Tamil Districts?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): No, I would not. If it were all in Malayalam, I would press for it.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. SUBRAHMANYA PILLAI (*Agastisvaram*): Does the member know that Tamil is the language taught in all the Vernacular schools in the Tamil districts?

MR. PAUL DANIEL (*Nominated*): It is not done in all the schools yet. The process is going on.

One more point, Sir, and I would close. These subordinate officers require watching and close supervision (Mr. A. K. Pillai: *Hear, hear*). The orders are given from the highest offices red hot, but as they pass through the intermediate offices, by the time they reach the office of the Proverthikar they are as cold as ice and they remain there for years together. Of course, additional offices mean efficiency so far as the Government are concerned, but so far as the poor ryot is concerned, it means delay. I am saying that from my own experience. The Government would therefore do well to ask their officers to require prompt despatch of work.

Under Education, no increased provision is made for grant-in-aid to boys' schools. I do not know whether the Government are going to take the full responsibility for fee concession. On a previous occasion, that was pointed out and the Acting Director accepted the reasonableness of that and practically promised that he would get Government sanction for indemnifying the managers of private schools fully for the loss they incur in the matter of fee concessions. I find that twenty thousand rupees have been allotted additionally. I do not know whether it is for this particular purpose. Anyhow, the amount seems hardly sufficient.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): Sir, the budget presented to us by the Financial Secretary is very encouraging. In the past few years, we have been extremely fortunate in our finances. The surpluses have uniformly exceeded our budget forecasts. This is due more to careful and masterly husbanding of the resources of the State and to tapping fresh sources of indirect revenue which do not hit hard on the people. We congratulate the Government and the Financial Secretary on their achievement.

This being the last Budget Session of this Council and as some of us may not be here at the next Budget Session, it may not be out of place if I attempt a brief resumé of our achievements in the last three years. In 1100 Karkatakam, we started with a revenue of about two crores. The accounts of 1101 showed that the revenue rose to Rs. 216·6 lakhs. In 1102, though we started with an estimate for Rs. 211½ lakhs the Revised Estimate covers Rs. 229½ lakhs. In 1103, we start with an estimate of Rs. 223 lakhs, we may most probably forecast a figure well-nigh Rs. 240 lakhs. Our cash balances have also been going up. These have been achieved without starving the expenditure on education, public works, medical relief, etc. This is the time or opportunity for doing something of permanent benefit for the development of the country. Some of the demands of the representatives of the people have been satisfied, the most prominent

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

among them being the commutation of the rent on *Kandukrishi* lands, the reduction of the tariff value on cocoanuts, oil and copra, the opening of more roads and the establishment of a larger number of dispensaries. The results are telling and speak volumes for the courage and foresight of the present administration.

The major portion of the capital expenditure *viz.*, Rs. 12·95 lakhs is spent in Trivandrum on the construction of the Chackay-Tampanur railway extension. I am not against the extension, but I wonder why this line should be treated as an exception and so much money be spent on this, the length of the line being only $2\frac{1}{2}$ miles. Trivandrum water works and electricity take up Rs. 8 lakhs. It has been the declared policy of the Government that where there are municipalities, the municipalities should bear the cost of works such as water works and electricity. (Mr. P. K. Narayana Pillai: *Hear, hear*). If the municipalities are not rich enough, the money required for these may be given to them on loan or the Government may ask them to contribute a portion of the expenses. The general tax-payer need not be burdened for adding to the amenities of one municipal town.

Sir, the difficulty in Travancore is more economic. At the last two sessions, I have been pressing for an economic survey of the country. We are groping in the dark with regard to data. In days of yore, the struggle for existence was not so keen and ideas of individualism had not come to the forefront. We lived the life of comfort, indolence and ease, the family, community and village making up for what was wanting in individual effort.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): How does the member reconcile the steady progress in the revenue and the present condition of the poor ryots?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): The revenue has been progressing because fresh sources have been found out.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): How does he reconcile the two?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): I do not reconcile these two.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): Does he think that a steady progress in revenue is the hallmark of progress of a country or a surplus budget is always an index of progress of the country?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): It is a matter of opinion, and this is no time for the discussion of that question.

Now things have changed. Side by side with absolute penury and indebtedness of the ryots, we see colossal fortunes of usurers and of our forward and adventurous planters rising up in the course of a few years. The presence of such people among ourselves has whetted the ambition of many a young and adventurous man. Where is he to find the land and capital necessary? Lands we have in plenty, but the portions of useful land which could be cultivated with any chance of profit are mostly reserved comprising about 2,400 square miles in fact, equal in extent to the whole area of cultivable land outside the reserves.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. K. Thomas.]

The future of Travancore lies in the development of these tracts between the hills. How are we to develop these? The Government have consciously or unconsciously put a lot of obstacles in the way of our getting the land necessary for cultivation. The *thiravila* on these lands has been suddenly raised from Rs. 25 to Rs. 60 and Rs. 80 per acre. The timber value on these even at a modest calculation would raise the figure by about the same. Very few Indians would be found to take up these lands on those conditions and even if they do the attempt will not be a sound business proposition. What is the result? On acount of unemployment among the educated classes, quite a number of us leave the country in search of fresh fields and pastures new. This has been going on for some time now and their chances outside are also minimising on account of the parochial or local interests in those countries. It may be interesting news to many here that, during the last two years, many of our enterprising men have left Travancore and acquired lands in the neighbouring districts of Coimbatore, Malabar and Coorg and that about 15,000 acres are at present owned by these people. Why? Because the conditions in the homeland are so unattractive and unsatisfactory. It is very likely that in the next two years a fair number will follow and Travancore will lose ere long the most vigorous and enterprising and forward portion of the population who will enrich and develop those lands. The educated men who go for jobs may return, but these cultivators will settle down there and be for ever lost to us. It is necessary that Government realise the significance of this situation and try to allow our people to develop our own lands by making the necessary changes in the rules as to reservation of forests and the rates of *tharavila*, some concessions being shown to the natives of Travancore.

Sir, I have been referring in my last budget speech to the indebtedness of the Travancore ryots. We have reason to think it is getting more and more serious. The toiling peasantry which forms the backbone of the country is being ruined year after year through no fault of theirs. The progress of English education has changed the standard of life. The presence of rich capitalists in the country have contributed to give them false ideas of comfort and opulence.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): Who are they?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): My friend may be one.

The rate of interest in the country has gone up and stands between 18 and 24 per cent. No industry or agriculture can be paying in a country where the rate of interest is so high and when most of the capital by which the industry is carried on is borrowed. Our paddy cultivation leaves very little of margin after defraying the cost of cultivation. The average yield is only about seven fold. The cost of cultivation and interest come to about the same figure. All the apparent prosperity you find in Kuttanad is not real. The paddy cultivators and the reclaimers of our low-lying lands, are, it will be found on closer

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

examination, within the tentacles of the usurer or paddy-lenders. The only way to save them from ruin is to find means of reducing the interest on paddy. Now that we are investing our surpluses in gilt-edged securities fetching nominal interest, it will be much more to the advantage of the country if a tithe of it or at least say Rs. 10 lakhs are invested in the formation of grain banks in the western portions of Kottayam, Changanachery, Tiruvalla and Ambalapuzha. Unless this is done, the indigenous gentry and the happy peasant classes that we see will ere long cease to exist.

In this connection, I may also mention a word about the amendment of the Jenmi Kudiyan Regulation. Though much has been said about this, the Law Member does not seem to take it seriously. The major portion of the *ayacut* lands in these taluks are *jenmom* lands. Now that profits of cultivation are decreasing, the tenants find it difficult to pay all the dues on these lands. Costly and protracted litigation is the result in which both the *jenmi* and the tenant are really losers, the gain if any going to the *Karyasthan* and the vakil. It is very necessary that something has to be done in this direction.

We have been spending a large amount on education. The expenditure on education has beengoing "headlong" and I think it is high time that we apply the brake to it. We are spending 25 per cent. of our total revenues and about a rupee per head of the population. These figures may set us high in the estimation of those who do not know the conditions of this country. Such unbridled expenditure on education could be justified only if the education that we impart is able to convert our educated children into better and more efficient workers. Here, on the contrary, no educated man goes to work except in the literary field as Government servants, vakils and clerks. Additional expenditure on this must stop. The High and Middle schools should be handed over to private agencies wherever available, the Government retaining only one or two model institutions at the Capital. It may not be difficult to find public bodies who have the means and the willingness to undertake the work.

We are thankful to you, Sir, for the earnestness and sympathy you have evinced in opening more and more dispensaries so that the best medical aid may reach the interior of our outlying portions. It is well-known that tuberculosis is prevalent in most parts of Travancore and that a fair portion of the inmates of the sanatorium at Madanapalli are Travancoreans. Admission to that sanatorium is becoming more and more difficult and the place is also losing its efficacy and usefulness on account of certain variations in the climate. We have a place eminently suited for this purpose near the Cape.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : Would the member have any objectoin to have it in one of the hill tops at Kottayam ?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): It must be in South Travancore only. (*Laughter.*) This matter has been more than once urged in this Council. It will be to the interests of Travancoreans if tuberculosis hospital is established there either by the Government directly or with the help of some medical mission.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. K. Thomas]

We are thankful to the Government for the attention bestowed by them in recent years to communications in North Travancore.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Does not the budget presented to us provide for that being done in Kottayam and Alwaye Divisions for the coming year?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): I say it is not enough.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): What is the proportion that Kottayam must get?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): It is no question of proportion. What I say is much remains to be done. But the work so far done is nothing compared to what remains to be done. Seeing that the Government can expect the earnest co-operation of the people in Central and North Travancore, the cost on communication could be reduced to half.

I have been urging for more and more irrigation channels in North Travancore.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): May I know in which part of North Travancore irrigation channels are necessary?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): In many parts.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): Some definite parts?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): For Kottayam, Changanachery and other places, irrigation may mean both driving in water and driving out water.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): Driving out water is drainage.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): There are several works for which the Government have spent enormous sums and which for want of following up are rendered useless or of little use to the people at present. One such instance is the Kanjikuzhi canal which has been cut about 40 years ago. A little more widening and deepening by two or three feet will improve the *punja* lands to the north and south of it by giving proper drainage to the one and silt to the latter. I urge that this may be looked into by the Public Works Department.

In this connection, I may also urge on the Government the necessity for the speedy construction of the Kottarakara-Alwaye Railway line.

MR. M. SUBRAHMANYA PILLAI (*Agastiswaram*): Can we discuss the railway programme?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): We are not discussing the policy. This matter has been repeatedly pressed on the attention of the Government since 1092. Except for short journeys, the present bus service cannot be expected to be steady or comfortable. Most of them are running at a loss on account of the heavy tolls and persecution by the lower ranks of the Police. Public opinion on this matter has always been strong and unless we extend our railway to Alwaye and supplement the same by a network of roads and canals, the line that we have already built cannot be made paying. There is great anxiety felt as to whether we are going to have the railway in the near future.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

In this connection, I may also refer to the matter of tollgates. Last year, at the Budget Session, we carried a motion against the levy of tolls on the highways and canals. What I pressed for was not that all tolls should be abolished, but that the country carts may be exempted entirely from the payment of tolls and that buses be required to pay only one toll at one gate within 24 hours. It is regrettable that nothing substantial has been done in this direction. I once again press the matter for the kind consideration of the Government. It is an unpopular and obnoxious impost and works hardship on the poor.

MR. KORANDIPALLIL R. RAMAN PILLAI (*Quilon*): സർ, ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ബഡ്ജറിലെ മുഷിപ്പിക്കുന്ന കണക്കുകളെ വിശദീകരിക്കുന്നതിന് ഗ്രാഫ് വരച്ചിരിക്കുന്നതായിപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു് ആരുടെ സൌകര്യത്തിനാണെന്നു അദ്ദേഹംതന്നെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിത്തരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായിട്ടും അതു് നിയമസഭാംഗങ്ങളുടെ സൌകര്യത്തിനായിട്ടല്ല. സഭാംഗങ്ങൾക്കു് അതു് ഉപകരിക്കണമെങ്കിൽ അതിന്റെഓരോപ്രതികം സെക്രട്ടറി അവരിൽ ഓരോരുത്തക്കും നൽകേണ്ടതായിരുന്നു. വിവിധ വർണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ ഗ്രാഫ് ഇപ്പോൾ കൌൺസിൽഹാളിന്റെ ചുമരുകൾ അലങ്കരിക്കുവാൻമാത്രമേ ഉപയോഗപ്പെടുന്നുള്ളൂ. കൌൺസിൽഹാളിൽ പോയിസൌകര്യംപോലെ അതു നോക്കിമനസ്സിലാക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർക്കുപോലും, കഴിഞ്ഞ രണ്ടുദിവസമായി ഹാൾ പൂട്ടിയിട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് അതിനുസാധിച്ചിട്ടില്ല. ബഡ്ജറിന്റെ പൊതു നിരൂപണത്തിനു് അതു ഉപകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വ്യസനസമേതം പറയാതെഗത്യന്തരമില്ല.

പുതിയ ബഡ്ജറിലെ പ്രതീക്ഷ ഫ ഫ ഠ ന-ൽ മുതലെടുപ്പു ഠ ഠ വ-ലക്ഷം രൂപായും ചിലവു ഠ ഠ ഫ-ലക്ഷം രൂപയും ആയിരുന്നേക്കുമെന്നാണു്. ഫ ഫ ഠ ഫ-ലെ കണക്കനുസരിച്ചു വരവു് ഠ ഠ ഫ-ലക്ഷം രൂപായും ചിലവു് ഫൻവ ലക്ഷം രൂപയുമാണു്. തന്നാണ്ടത്തെപുതുക്കിയ കണക്കിൻപ്രകാരം വരവു് ഠനർ ലക്ഷം രൂപയും, ചിലവു് ഠ ഠ ഭ ലക്ഷം രൂപയുമാകുന്നു. ഈ കണക്കുകൾകണ്ടാൽ പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഇതു് ഒരു ഉറച്ചതുപ്പികരമായ കോശസ്ഥിതി കാണിക്കുന്ന ബഡ്ജറാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്നു എനിക്കുതോന്നുന്നില്ലാ. ജനങ്ങളുടെ അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കു് വേണ്ടതുപോലെ ചിലവാക്കി, ജനങ്ങളുടെ കരഭാരം കഴിയുന്നിടത്തോളം കുറച്ചു്, മിച്ചംവരുത്തുവാൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്യാതെയും, എന്നാൽ വരവിലധികം ചിലവാക്കാതേയും ഇരിക്കുന്ന ഒരു ബഡ്ജറിനെ മാത്രമെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kurandipallil R. Raman Pillai.]

തൃപ്തികരമായ ബഡ്ജറെന്ന പറയാവൂ. ഈ തോതനുസരിച്ച് പുതിയ ബഡ്ജറു പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം അതു തൃപ്തികരമായ ഒരു ബഡ്ജറാണെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നതു്. ഇതു തെളിയിക്കുന്നതിന് ഈ സഭക്കു് ബഡ്ജറിനെപ്പറ്റി വാഗ്പ്രതിവാദം ചെയ്യുന്നതിനും അതു് അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും ഒരുവിധം ശരിയായ അധികാരം ലഭിച്ചു എന്നു് പറയുന്ന ൧൯൦൭ മുതൽ നാളതുവരെയുള്ള ഗവർണ്മെൻറിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ക്രമംകവിഷമായി പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

൧൯-ൽ പൊതുജനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരുന്ന പലസങ്കടങ്ങളും പരിഹരിക്കുവാൻ ഗവർണ്മെൻറുപൊതുമുതൽ ചിലവാക്കി ക്രമേണശ്രമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവക്കു് ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരുസർപ്ലസ് ബഡ്ജറു് ശ്രുപീകിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ൧൯-ൽ പൊതുജനങ്ങൾ അസഹ്യമായ പലവിധ സങ്കടങ്ങളും അനുഭവിച്ചു വന്നിരുന്നു. അസഹ്യമായ കരഭാരം, നിഷ്പ്രയോജനവും ഉപദ്രവകരവും ആരോഗ്യകരവുമായ സാഹിത്യ വിദ്യാഭ്യാസം, തൻമൂലമുണ്ടാകുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ, കൃഷികരുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു വിഘാതമായിനിൽക്കുന്ന സംഗതികൾ, ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അസൌകര്യങ്ങൾ, കുടിയാന്മാർ ജന്മികളിൽ നിന്നു് അനുഭവിച്ചുവരുന്ന സങ്കടങ്ങൾ, വിദേശികളുടെഭൂമിആക്രമണം, ആഹാരസാധനങ്ങൾക്കു് ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ അന്യദേശങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നസ്ഥിതി, വ്യവസായത്തിൽ ഈ നാട്ടുകാരുടെപിന്നോക്കമുള്ള നില, ജനങ്ങൾക്കുതാങ്ങുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിലുള്ള പബ്ലിക് സർവീസിലെ അധികച്ചിലവു്, ഗവർണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കയ്യുക്ഷമതക്കുറവും അക്രമങ്ങളും അഴിമതികളും, ജനകീയഭരണത്തിനു തടസ്സമായിനിൽക്കുന്ന സംഗതികൾ, അധഃകൃതരുടെ ശോച്യാവസ്ഥ, വർദ്ധിച്ചുവരുന്നമദ്യാസക്തി, മന്തു്, ക്ഷയം, കുഷ്ഠം ആദിയായ മഹാരോഗങ്ങളുടേയും ശിശുമരണങ്ങളുടേയും വർദ്ധന, ഇത്യാദി പലസങ്കടങ്ങളും അനുഭവിച്ചുവരുന്നു. അതിൽപിന്നെ ഗവർണ്മെൻറു ന്യായമായവിധത്തിൽ പൊതുമുതൽ വിനിയോഗിച്ചു പരിഹാരം വരുത്തീട്ടുണ്ടോഎന്നു നോക്കുന്നപക്ഷം ഇല്ലെന്നതന്നെയല്ല അവയിൽ ചിലതുപൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പറയേണ്ടതായിവരും.

ദിവാൻ മിസ്റ്റർ രാഘവയ്യായുടെ പലതരത്തിലുള്ള കരംകൂട്ടനയത്തിൽ നിന്നു് ജനങ്ങൾ പലവിധത്തിലുള്ള സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആണ്ടായിരുന്നു ൧൯. അന്നത്തെ കോശത്തിന്റെ ഇപ്തികരമല്ലാത്തസ്ഥിതിയും കാലാനുസൃതമായ ഭരണപരിഷ്കാരത്തിന്റെ അ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വശ്യകതയുമാണു് അന്നു് ഈ കരക്രമീകരണത്തിനു് ന്യായങ്ങളായി ഗവർണ്മെൻറു പറഞ്ഞിരുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയഭാഷയിൽ, ഭരണപരിഷ്കാരത്തിൻെറ അർത്ഥം ജനങ്ങളെ തൈക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു പണം പിടുങ്ങി വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ ഗവർണ്മെൻറും ആ നയത്തിൽ നിന്നു വേണ്ടിടത്തോളം വ്യതിചലിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിനു് കരുമുളകു ചുങ്കംവർദ്ധന, പുകയിലനികുതിവർദ്ധന, റെയിൽവേ എൻജിനീയരുടെ സൃഷ്ടി ആദിയായവ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണു്. ൧൦൭൯ മുതൽ ൧൦൮൫ വരെ ഗവർണ്മെൻറിനു് ചിലവു കഴിച്ചു മിച്ചം വരുത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള തുകയുടെ ലക്ഷം രൂപയാണു്. ഇതു ഗവർണ്മെൻറിൻെറ ഭരണസാമർത്ഥ്യത്താൽ വന്നതാണെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ അതു ശരിയാണെന്നു് എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. ഈ വലിയതുക മിച്ചം വരുത്തിയതു് മിസ്റ്റർ രാഘവയ്യായുടെ പുതിയ കരക്രമീകരണത്തിനെ കുറച്ചിട്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഗവർണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനു് ഒരുമ്പെടാതെയാണു് അവർ മിച്ചം വരുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. ചന്തക്കരം, ടോൾസ്, കുട്ടനാട്ടിലെ വെള്ളക്കരം, ആദിയായി സാധുജനങ്ങൾക്കു് അതിസങ്കടകരമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള പലകരങ്ങൾ മൂലം അവർ ഇന്നും ഗവർണ്മെൻറിനെ ശപിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. അന്തിചന്തക്കരം മാത്രം നിറുത്തിയതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ലാ. ചന്തക്കരം പാടെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യേണ്ടതാണു്. പുതിയ ബഡ്ജറ്റ് ആകമാനം നോക്കിയതിൽ ഈ സർപ്ലസ്സിനു് അനുസരണമായിട്ടുള്ള ഒരു നികുതിക്കുറവുവരുത്തിയിട്ടുള്ളതായി ഒരു സ്ഥലത്തും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നില്ല. ൧൦൭൯-ലെ ൧൦൮൫ ലക്ഷം രൂപാ വരവിൽ ൪൨ ലക്ഷം ഭൂനികുതിയും ൧൭ ലക്ഷം ഉപ്പുനികുതിയും, ൪൪ ലക്ഷം എക്സൈസ നികുതിയും, ൨൪ ലക്ഷം സ്റ്റാമ്പുനികുതിയും ആണെന്നു കാണുന്നു. ൧൦൭൯-ലെ ൨൨൭ ലക്ഷം രൂപാവരവിൽ ൪൩ ലക്ഷം ഭൂനികുതിയും ൧൩൫ ലക്ഷം ഉപ്പു നികുതിയും ൪൪ ലക്ഷം എക്സൈസ് നികുതിയും, ൨൩൫ ലക്ഷം സ്റ്റാമ്പുനികുതിയുമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യസാധനങ്ങളായ ഭൂമിയിലും ഉപ്പിലും കരം ചുമത്തിയും, അവരെ മദ്യപാനത്തിലും ദുർവ്യവഹാരത്തിലും പ്രേരിപ്പിച്ചുമാണു് ഗവർണ്മെൻറു് അവരുടെ മുതലെടുപ്പൽ പകുതിയിലധികം ഭാഗവും അന്നും ഇന്നും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. ൧൦൭൯-ലെ തുക്കിയ കണക്കിൽ എക്സൈസ നികുതി ൪൨ ലക്ഷമായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ പുകയിലനികുതിയും കുടിയുള്ള കായ്പും ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. അബ്കാരിയും കറുപ്പും സംബന്ധിച്ച നികുതിമാത്രം എടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kurandipallil R. Raman Pillai.]

ത്തുനോക്കിയാൽ തന്നെയും അതു് ൻ൦-ലെ ൨൭ ലക്ഷം രൂപായിൽ നിന്നു് ൧൧൦൨-ലെ പുതുക്കിയകണക്കിൽ ൩൧ ലക്ഷം രൂപയായിവ൪ദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാവുന്നതാണു്. ഇതു ഗവ൪ണ്മെൻറിനു് തെല്ലും അഭിമാനകരമല്ല. മധുവജ്ജന പ്രസ്ഥാനത്തോടു ഗവ൪ണ്മെൻറിനുള്ള അനുകമ്പ എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നില്ലെ?

മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലങ്ങളിലേയും ചിലവിനങ്ങളെ പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ ശ്രേയസ്സിനു് അവശ്യം വേണ്ടതായ പോഷകവകുപ്പുകൾക്കു് ഗവ൪ണ്മെൻറു വേണ്ടതുപോലെ ചിലവാക്കുന്നില്ലെന്നു കാണാവുന്നതാണു്. ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കു് ൻ൦-ൽ ൧൯ ലക്ഷം രൂപാ ചിലവാക്കുകയുണ്ടായി. ൧൧൦൧-ൽ അതു ൨൭ ലക്ഷമായി കുറയുകയാണു ചെയ്തതു്. പ്രൊടക്ടിവ് ഇറിഗേഷൻ വേലകൾക്കു് ൻ൦-ലെ ൩൨,൦൦൦ രൂപാ ൧൦൩-ൽ രണ്ടു ലക്ഷമായിവ൪ദ്ധിച്ചു എങ്കിലും ഈ വ൪ദ്ധന ശോശവും തൃപ്തികരമല്ലെന്നേ ഈ രാജ്യത്തിലെ സ്ഥിതികാര്യം സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവർ പറയുകയുള്ളൂ.

ജനങ്ങളെ ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു കരം വസൂലാക്കുന്നതു ക്രൂരതെ അന്യഗവർണ്മെൻറുകളിൽ നിന്നു് നമുക്കു ലഭിക്കേണ്ടതുകകളെ ഈടാക്കുന്നതിൽ ഗവ൪ണ്മെൻറു അലസത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. വിശാഖപട്ടണം-തെങ്കാശിറെയിൽവേ തുറക്കുന്നതുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിനു് ഉണ്ടാകുന്ന നഷ്ടം പരിഹരിക്കുവാൻ വേണ്ടമാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി താൻ എസ്. ഐ. ആർ. കമ്പനിയുടെ ബോർഡ് ആഫ് ഡയറക്ടർസുമായി ആലോചിച്ചു എന്നു് ദിവാൻജി അവർകൾ ൨൨-ാമത്തെ പ്രജാസഭാ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ റെയിൽവേ തുറന്നിട്ടു് ഇപ്പോൾ കുറെ മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഇതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടപരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരക്ഷരംപോലും ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ഈ മൌനം അത്ഭുതത്താണു്. ൧൧൦൩-ലെ ബഡ്ജറ്റിൽ രണ്ടുലക്ഷം രൂപാ റെയിൽവേയിൽനിന്നു കിട്ടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു് വിശാഖപട്ടണം-തെങ്കാശിറെയിൽവേയുടെ കായ്ക്കുപ്പറ്റി ജനങ്ങളുടെ കണ്ണിൽ മണ്ണിടാനല്ലെങ്കിൽ മറെറന്തുകൊണ്ടാണെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

തിരുവനന്തപുരം ടൌണിലേക്കുള്ള റെയിൽവേനീട്ടൽ, ആ ടൌണിലെ ജലസംഭരണപദ്ധതി, ഇലക്ട്രിക് ശക്തി വിതരണപദ്ധതി ഇത്യാദി ഭാവിതലമുറകൾക്കുംകൂടി ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരുന്ന പോഷകപദ്ധതികൾക്കു് ഇന്നത്തെ ആളുകളെ ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള മിച്ചത്തെ വിനിയോഗിക്കുന്ന നയത്തെ എനിക്കു് എന്റെ സവ്വശക്തികളും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഉപയോഗിച്ചു ആക്ഷേപിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. ഭാവിതലമുറകളും ഭാരം വഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന ലോൺസ് (കടം) കൊണ്ടുവേണം ഇത്തരം പോഷകപദ്ധതികൾ വേണമെങ്കിൽ തുടങ്ങേണ്ടതു്. ക്രടാതെ, നാട്ടു നുറത്തുകാരുടെ കൃഷിസേചനം തുടങ്ങിയ പലേ ആവശ്യകാര്യങ്ങൾക്കും പണം ചിലവാക്കാതെ, തലസ്ഥാന നഗരവാസികളുടെ സുഖജീവിത ത്തിനായി വമ്പിച്ച തുകം പൊതുമുതലിൽനിന്നും ചിലവാക്കുന്നതു് ഒട്ടുംതന്നെ നന്നല്ലെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്.

ൻ ട-ൽ കോളേജു്, സെക്കണ്ടറി, എന്നീ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവ കുപ്പുകളിലേക്കായി ലക്ഷംരൂപാ ഗവർണ്മെൻറു ചിലവാക്കി. ഫ ഠ ന-ലെ ബഡ്ജറിൽ അവർ ഇതിനെ ഫ ഫ ലക്ഷം രൂപായായി വർദ്ധിപ്പി ച്ചിരിക്കുന്നു. മലയാളം സ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് അവർ ൻ ട-ൽ ഫ ര് ലക്ഷം രൂപയും ഫ ഠ ന-ലെ ബഡ്ജറിൽ ഫ ട ലക്ഷം രൂപയും ആണു വിനിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും സെക്കണ്ടറിവി ദ്യാഭ്യാസത്തിനുമായി ചിലവാക്കിയിട്ടുള്ള സംഖ്യക്കു് അനുസരണമായ ഗു ണം പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കുമ്പോൾ, അതു ണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, അതുമൂലം ഗുണത്തിലധികം ദോഷമാണുണ്ടാ യിട്ടുള്ളതെന്നു കാണുവുന്നതാണു്. ഈ ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസംനിമിത്തം തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മക്കമ്മിറിയുടെ ചിലവും ഇതുനിമിത്തമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു പാഴ്ചിലവാണു്. ജാ തിസ്ഥാപനയുടെ വർദ്ധന, ഉദ്യോഗമത്സരബഹളം, കൃഷിക്കും വ്യവ സായത്തിനും തട്ടിയിട്ടുള്ള കേടുകൾ, ചെറുപ്പക്കാരുടെ അരോ ഗ്യമില്ലായ്മ, അവരുടെ ഉയർന്തരത്തിലുള്ള സുഖജീവിതരീതി, അ തിവ്യയശീലം, വക്കീലന്മാരുടെ വർദ്ധനയും തൻമൂലം അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന തൊഴിൽസംബന്ധമായ ഉന്നടപ്പും, വ്യവഹാര വർദ്ധന ഇത്യാദി പല ദോഷങ്ങളും ഈ നാട്ടിൽ ഈ വിദ്യാഭ്യാസം ഉ ണ്ടാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടു് ഈ തരത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് പ്രത്യേകിച്ചു് ഗറൽസ് കാളേജിലേയും സയൻസ് കാളേജിലേയും ചില പുതിയ വേലകൾക്കായി ക്രടുതൽ പണം അനുവദി ക്കണമെന്ന പുതിയ ബഡ്ജറിൽ ഗവർണ്മെൻറു് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കു ന്നതു് കഷ്ടാൽകഷ്ടതരമെന്നേ പറയാവൂ. ജനങ്ങൾക്കു് ആവശ്യം വേ ണ്ടതായ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനോടു് ഗവർണ്മെൻറു് അനു ഭാവക്കുറവു് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു് ഒരു പരിഷ്കൃതഗവർണ്മെൻറിനു യോ ജിച്ചതല്ല. പ്രാഥമിക അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളക്രുടുതലിനെപ്പറ്റി യുള്ള റിപ്പോർട്ടു പരിശോധിച്ചു് അവക്കു ശമ്പളം ക്രുട്ടിക്കൊടുക്കാതെയി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kurandipallil R. Raman Pillai.]

രിക്കുന്നതും പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ട പണം ചിലവാക്കാതെ യിരിക്കുന്നതും ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവർണ്മെൻറു കാണിക്കുന്ന ശിക്ഷാഹ്മായ ഉപേക്ഷക്കു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണെന്നുമാത്രമേ തൽക്കാലം ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളുടെ ആഹാരസാധനങ്ങളും ധനസ്ഥിതിയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു പുതിയബഡ്ജറ്റിൽ ഗവർണ്മെൻറു് ഒരു പദ്ധതിയും രൂപീകരിച്ചുകാണുന്നില്ല. വിദേശങ്ങളിൽ, ഇവിടെ ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്ന അരിയുടേയും നെല്ലിൻറേയും അളവു് നാം കുറക്കുന്നതിനു വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഈ നാട്ടിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടേയും ദുരിതമോചനത്തിനും തന്മൂലം രാജ്യത്തിൻറെ ശരിയായ അഭിവൃദ്ധിക്കും അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണു് ഒരു ലാൻഡ് മോർട്ട്ഗേജ് ബാങ്കു്. ഇതു സ്ഥാപിക്കണമെന്നു് ഒരു പൊതുജനഡെപ്യൂട്ടേഷൻ ദിവാൻജിയെ സന്ദർശിച്ചു് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ എന്നും അവർക്കു ലഭിച്ച മറുപടി നിരാശാജനകമാണെന്നും കേൾക്കുകയുണ്ടായി. ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ഗവർണ്മെൻറിൻറെ ഈ നിലയെ ഞാൻ കഠിനകഠിനം ആക്ഷേപിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

വിദേശികൾക്കു് ധാരാളമായി ഭൂമിപതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന നയം നാട്ടിൻറെ ഭാവിശ്രേയസ്സിനെ സാരമായവിധത്തിൽ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതാണു്. അനേകലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലം ബ്രൂക്കു് ബാണ്ടുകമ്പനിക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനായി നടപടിനടത്തിയതിനെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങൾ നേരിട്ടും അവരുടെ പ്രധിനിധികൾമുഖേന ഈ സഭയിലും പ്രജാസഭയിലും വമ്പു് പ്രതിഷേധം പുറപ്പെടുവിച്ചതും, അവയെ ഒന്നും ഗണ്യമാക്കാതെ കമ്പനിക്കു വേണ്ടെന്നുപറഞ്ഞതുകൊണ്ടുമാത്രം ഗവർണ്മെൻറു് ആ നശിച്ചപദ്ധതിയെ നിരാകരിച്ചതും ഗവർണ്മെൻറിനും ജനങ്ങൾക്കും ഒന്നുപോലെ ആക്ഷേപകരമാണു്. തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്മെൻറിനെക്കാൾ കമ്പനിക്കാണു് ഇവിടത്തെ ജനങ്ങളോടു് അനുകമ്പയുള്ളതെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടുവർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചില്ലറയായി അനേകായിരം ഏക്കർ ഭൂമി വിദേശികൾക്കു പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ഗവർണ്മെൻറിനെ കഠിനമായി ആക്ഷേപിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. ദേവികുളംതാലൂക്കിൽ സ്വദേശികൾക്കു ഭൂമിപതിച്ചുകിട്ടുന്നതിനു പല തടസ്സങ്ങളുമുണ്ടെന്നും കേൾക്കുന്നു. വിദേശികൾക്കു് ഒരിഞ്ചുസ്ഥലംപോലും സാധാരണമായി പതിച്ചുകൊടുക്കുകയില്ലെന്നുള്ള നിയമം വരേണ്ടകാലം അത്യാസന്നമായിരിക്കുന്നുവെന്നാണു് എൻറെ ബലമായ അഭിപ്രായം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇനി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് ഈ രാജ്യത്തെ വ്യവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഗവർണ്മെൻറു വേണ്ടതരത്തിൽ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല എന്നാണു്. അവങ്കാരത്തിനായിട്ടുമാത്രം വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു്, കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് ഇങ്ങനെ ഇവിടെ രണ്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു സമ്മതിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ശേഷിക്കുറവുകൊണ്ടോ, അതല്ല ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കാവശ്യമുള്ള പണം അനുവദിച്ചു കൊടുക്കാതിരുന്നിട്ടോ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനനുസരണമായ വേലകൾ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കൂടിൽവ്യവസായത്തിനുവേണ്ട ന്യായമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യുന്നില്ല.

ഇനി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു പബ്ലിക്കുസർവ്വീസിലെ പുതിയ ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റിയാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ ബഡ്ജറിൽനിന്നും ഒരു ഇൻകംടാക്സ് കമ്മീഷണരെ നിയമിക്കാൻപോകുന്നു എന്നു കാണുന്നു. ഇതു ഭാവിയിൽ മുതലെടുപ്പു വർദ്ധിക്കുന്ന ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാണു്. എന്നാൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഒന്നുരണ്ടു കാര്യങ്ങൾകൂടി ചെയ്യാനുണ്ടു്. അതായതു് അനാവശ്യമായ പേഷ്കാരുദ്യോഗം നിർത്തണം. പണ്ടത്തെ പേഷ്കാരല്ല ഇപ്പോഴത്തെ പേഷ്കാർ. പണ്ടു പേഷ്കാരന്മാർക്കു പല ജോലികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇൻകംടാക്സ് ജോലിയും അവരിൽനിന്നും വിടുവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു പേഷ്കാരുടെ ആവശ്യമില്ല. ഡിവിഷൻ അസിസ്റ്റൻറന്മാരെ അസിസ്റ്റൻറു കമ്മീഷണർ എന്നോ മറെറാ പേരുകൊടുത്തു നിയമിച്ചാൽ മതി. ഇങ്ങനെ ജൂഡിഷ്യറിയും എക്സിക്യൂട്ടീവും വേർതിരിക്കണം. തഹശീൽദാരന്മാരെ ജൂഡിഷ്യറിയിൽനിന്നും സ്റ്റേഷനറി മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരുടെ നിയമനത്തോടുകൂടി വേർതിരിച്ചിട്ടുണ്ടു. ആ നയം വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങളിലും കാണിച്ചാൽ മതി.

കോടതികളിൽ കൂടിശ്ശികയും വരുന്നതിനെ പരിഹരിക്കാൻടെമ്പററി ജഡ്ജിമാരെയും മുൻസിപന്മാരെയും നിയമിക്കുന്ന നയം വളരെ ആക്ഷേപകരമാണു്. ഇങ്ങനെ കൂടിശ്ശിക തീർക്കുന്നതിനു ടെമ്പററി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കുന്തോറും കൂടിശ്ശികയും വർദ്ധിച്ചുതന്നെ വരുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു. ഇപ്പോൾ ഏതു പബ്ലിക്കു ആഫീസിലും കൂടിശ്ശികയും ധാരാളമുണ്ടു്. ഹജൂർ ആഫീസ്, ഹൈക്കോർട്ടു തുടങ്ങി കീഴിലുള്ള എല്ലാ ആഫീസുകളിലും കൂടിശ്ശികയും ഉണ്ടു്. ഇനി ഹജൂർ ആഫീസിലെ കൂടിശ്ശിക തീർക്കാൻ രണ്ടു ദിവാൻജിമാർ വേണമെന്നും പറഞ്ഞേക്കാം. അതുകൊണ്ടു മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സംഖ്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kurandipallil R. Raman Pillai.]

വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടുതന്നെ വരും. ഈ നയം ഉടനെ മാറണം. ക്ലർക്കുതലായിട്ടു ജോലിചെയ്യുന്ന ക്രമം അനുസരിച്ച് അവർക്കു പ്രമോഷൻ കൊടുക്കുന്നപക്ഷം കുടിശിക തീർച്ചയായിട്ടും കുറഞ്ഞുവരും.

മുൻസിപ്പാലിറ്റികളെല്ലാം ഇപ്പോൾ വലിയ "ഫെയിലിയർ" ആണ്. മിക്ക മുൻസിപ്പാലിറ്റികളും വലിയ കുഴപ്പങ്ങളിലായി കഴിക്കയാണ്. അതിനു കാരണം എന്താണ് എന്നു ഗവർണ്മെൻറു അന്വേഷിക്കണം. പഞ്ചായത്തുകോടതി ശരിയായിട്ടു ജോലിചെയ്യാത്തതിനുള്ള കാരണത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ ഒരു കമ്മറ്റിയെ ഏർപ്പെടുത്തണം. ഇവിടെ മോട്ടോർ വാഹനങ്ങളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാ സ്ഥലത്തും റയിൽവേ നീട്ടണമെന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. അതിലേക്കായി പണം ചിലവാക്കുന്നതു നന്നല്ല.

ഇനി എനിക്കു പോലീസ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്കു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ പോലീസ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഭരണം ശരിയായിട്ടു നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പൊതുജനങ്ങളുമായിട്ടു പെരുമാറുന്നവർ ഹെഡ്കാൺസ്റ്റബിൾമാരും കാൺസ്റ്റബിൾമാരുമാണ്. അവരുടെയിടയിൽ മദ്യപാനം കലശലായിട്ടു വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇനി മേലാൽ കാൺസ്റ്റബിൾസായിട്ടു റിക്രൂട്ടുചെയ്യുന്നവർ മദ്യപാനം ചെയ്യരുതു് എന്നു നിഷ്കർഷ ചെയ്യണം. പല കൊലക്കേസുകൾക്കും കാരണം ഇവരുടെ മദ്യപാനമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുൾപ്പെടെയുള്ള സകല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മദ്യപാനം ചെയ്യരുതെന്നു നിർബന്ധിക്കണം. അസിസ്റ്റൻറു പോലീസ്സൂപ്രണ്ടു എന്ന ഉദ്യോഗം നിർത്തൽ ചെയ്യണം. ആ പണംകൊണ്ടു കാൺസ്റ്റബിൾമാർക്കു ശമ്പളം കൂട്ടണം. ഇവർക്കു നൽകുന്ന ശമ്പളം ആഹാരത്തിനു മതിയാകാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇവർ ജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു്. ഈ അസിസ്റ്റൻറു സൂപ്രണ്ടുദ്യോഗം ഇവിടെ ആവശ്യമില്ല. സാധാരണ ജനങ്ങളാണ് ഇന്ന ഉദ്യോഗം തുടരീകരിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതു്. ഇവിടെ ഗവർണ്മെൻറു നിർബന്ധിച്ചിട്ടാണ് ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിക്കുന്നതു്. അതു നന്നല്ല. ആളുകൾക്കു വേണ്ടിയാണ് ഇപ്പോൾ ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിക്കുന്നതു്.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : ആളുകൾക്കുവേണ്ടി ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിക്കാറില്ലേ?

MR. KURANDIPALLIL R. RAMAN PILLAI (*Quilon*) ആളുകൾക്കുവേണ്ടി ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിക്കയാണെങ്കിൽ എനിക്കൊന്നും പറയാനില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൃഷിവായ്പ റഗുലേഷൻ അനുസരിച്ചുള്ള കൃഷിവായ്പ യഥാർത്ഥകൃഷി ആവശ്യത്തിനു് ഉപയോഗപ്പെടുന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ കൃഷിവായ്പകെട്ടിടം പണിയിക്കുന്നതിനൊ മറ്റു വല്ല ആവശ്യങ്ങൾക്കൊ ആണു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു കൃഷിവായ്പ കൊടുക്കാനുള്ള അധികാരം കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു കൊടുത്താൽ ശരിയായിട്ടു നടക്കുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. കൃഷിവായ്പ കൃഷിയാവശ്യങ്ങൾക്കു തന്നെയൊ വിനിയോഗിക്കുന്നതെന്നു കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർക്കു നോക്കുന്നതിനും സൌകര്യമുണ്ടു്.

കൃഷിക്കു വിഘാതമായി നിൽക്കുന്ന സംഗതി കന്നുകാലികളുടെ ശോച്യാവസ്ഥയാണു്. കന്നുകാലികൾക്കു മേയാനുള്ള സ്ഥലം ഒരു താലൂക്കിലും ഇല്ല. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വിദേശത്തുള്ള കന്നുകാലികളെയാണു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ ഉള്ള കന്നുകാലികളെ നന്നാക്കുകയാണു വേണ്ടതു. അതിലേക്കു വേണ്ട മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങൾ ഓരോ താലൂക്കിലും കൃഷിക്കാരുടെ സൌകര്യത്തിനായി ഉണ്ടാക്കിവയ്ക്കണം.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*) : Sir, the time at my disposal does not permit me to indulge in felicitations or otherwise to the Government on the new schemes which are proposed to be embarked upon during the coming year.

During the few minutes allowed to me for general discussion of the Budget, I have to confine myself to the consideration of one vital question of principle involved in the budget and generally in the dealings of the Government with the people and their representatives. For several years past, several of the representatives of the people in the Legislative Council and elsewhere have, in due succession, been endeavouring by means of gentle suasion to convert the Government to ways of thinking and action which are just and beneficial to the people of this State. But the appeals appear to have borne little fruit. It seems to me therefore that it is high time for the representatives of the people to adopt firmer and more direct methods at least for the purpose of recording their strong disapprobation on the scant courtesy shown to the considered decisions of the representatives of the people by the Government. The representatives of the people are highly dissatisfied with the ways of the Government. This is evident from the speeches of most of the non-official members on public questions raised in this Council. It seems to me that the most fitting occasion for the representatives of the people to show in an unmistakable way their dissatisfaction with the policies of the Government on important matters is the Budget Session of the Council. Now, the representatives of the people are asked to discuss and vote upon items of expenditure proposed to be incurred by the Government.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : I rise to a point of order, Sir. Can partyprogramme be discussed in this House? My friend is discussing the particular programme to be adopted by the non-official members of this House. I rise to a point of order whether party-programme could be discussed in this Council. (*Laughter.*)

PRESIDENT : I think the discussion should be confined to matters directly arising out of the budget.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*) : I am sorry to find that the Government do not take the matter in sufficient seriousness. At present, they can afford to treat the opinions of the representatives of the people as something of a joke. The Government *can* and *do* over-ride the considered decisions of the representatives of the people in quite a light-hearted manner. This is adding insult to injury done to the people and their representatives. I shall refer to one instance. During the last Budget Session of the Council, a token motion was carried by an overwhelming majority of this Council pointing out the desirability and necessity for abolishing the system of levying tolls on vehicles on the roads maintained from public funds. The Government finances have been in very affluent circumstances during recent years. In spite of this fact, I learn that the Government have been auctioning tollgates as usual this year also and that they have put up at least one more tollgate newly. Even with the strongest inclination on my part to deal charitably with the motives of the Government, I cannot help thinking that this is an insult, though it may not be deliberate on the part of the Government, to the people and their representatives. It seems to me that it would not be beneficial either for the Government or for the people that the people's representatives should take such insults lying down. We must protest against such doings on the part of the Government by all legitimate means in our power. I hope that even the officials cannot deny that the majority of the representatives of the people in this Council have an intimate knowledge of the actual condition of the people and the country generally. I assure you, Sir, on behalf of them —I do so relying on the facts contained in the speeches of most of the representatives of the people —that the majority of the people are in very great financial straits. In the words of Goldsmith

> Ill fares the land to gathering ills a prey
> Where wealth accumulates and men decay.

It can be conclusively proved that here the Government have been prospering financially for some years past while the majority of the people have been going down-hill at a terrible rate. This kind of financial prosperity for the Government cannot possibly last long. Unless the Government take courage in both hands and lessen the burdens of the people and utilise the funds at their disposal to give real justice and facilities for agricultural and industrial progress to the common people, a catastrophe is bound to take place in the near future. It will be the part of wisdom for those in authority to awaken themselves early to the realities of the situation and to adopt wholesome changes in the matter of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the political and financial administration of the country. All sudden changes in the political and administrative matters are wasteful and injurious to the ruling powers and to the people of the States concerned as well as to humanity in general. But sudden changes become inevitable and necessary when those in possession of power do not respond to the necessities of the times by making power broad-based on the considered opinions of the representatives of the people.

Under these circumstances of the country, it seems to me that it is high time for the representatives of the people to make the powers that be alive to the realities of the situation. If those in possession of power choose to persist in a course which will unavoidably lead to a catastrophe, those at least of the representatives of the people who see the evil should express their strong disapproval of the ways of Government, in all ways which are legitimately at their disposal. This is no time for mere smooth words and empty compromises. There should be reasonable compromises, but not such as those which leave all the substance on one side and merely formalities to the other side. If the powers that be are not ready to respect the considered decisions of the representatives of the people, the latter should at least show their protest by obstructing, with the aid of constant appeals to the realities of the situation, the solemn farce carried on by the Government in the matter of their dealings with the representatives of the people. It is no longer solemn in the eyes of the people; it has become ridiculous.

The Government have now come before the representatives of the people and seek to make it appear to the world at large that they have the support of the representatives of the people in all their important courses of political and administrative action. It is up to the representatives of the people to show at every step that they are vehemently against the facts and principles underlying the present system of administration. They should oppose and obstruct the demands of the Government for expenditure wherever it is possible and expedient to do so on grounds of facts or general principles of policy. Unless the Government give a satisfactory explanation for their conduct in over-riding the considered decisions of this Council in the matter of tollgates, the value of Anchal cards and envelopes, the unsatisfactory administration of justice and the finances of the State, the unsatisfactory working of the various departments so far as the legitimate rights of the common people are concerned, and other important matters which may be demanded by the representatives of the people, the non-officials as a whole will have to vote against at least some of the Demands of the Government as a token of protest. My personal view is that if the Government fail to give a satisfactory explanation on the above counts, as many of the representatives of the people as possible should obstruct and vote against all the demands of the Government as a protest against the insult offered to the people by the Government and against the present system of Government which is not in any way effectively responsible to the representatives of the people. I wish to make it quite clear that my protest is not against the *personnel* of the Government, but

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Raman Menon.]

against the pernicious principles underlying the present system of government. I consider that such a protest on the part of the representatives of the people under the present circumstances will be a very moderate and reasonable course. But, if a good number of my brother non-official members of the Council think it desirable or expedient to take only a milder course, I am quite willing to consider their proposals (*Laughter.*) and to adopt them provided that it is found expedient to do so. I am willing to compromise so far as it is possible to do so without irreparable injury to the principles of sound moral and political administration of human affairs.

Sir, I have been travelling in the Malaya Peninsula for about two months past and have seen what the Governments there are doing for the conveniences of the public. Malaya is supposed to be rather primitive in civilisation. But if the condition of the public roads and the regulation of traffic on roads, railways, etc., in Malaya, are compared to those in Travancore, the former has to be pronounced to be about a century ahead of the latter. Some portions of British India also are, I admit, far behind Malaya in the above respects. But that is no reason why the people of Travancore should meekly submit to the disgraceful state of affairs obtaining in Travancore in the matter of facilities for travelling and transport, regulation of traffic on public roads and railways (Mr. P. K. Narayana Pillai: *Hear, hear.*) Malaya is a country which is even more subject to frequent rains than Travancore. Almost every day, there is rain in most parts of the country. In Travancore, there are no rains in several months of the year. Therefore, it cannot be said that the heavy rains in Travancore are chiefly responsible for the disgraceful condition of the roads and traffic in Travancore. The real reason is that the financial administration of the Government in Travancore is unsatisfactory. I learn that the chief source of revenue of the Governments in Malaya is the export duty on rubber, though the Governments have, for preventing undue fall in the price of rubber, restricted exports of the commodity. Here, the rubber cultivators, who are the most prosperous section of the people at present, are left nearly scot-free while the cocoanut cultivators, who are actually in the dotage of their industry, are heavily taxed by tree-tax and export duties on the commercial products of their cultivation. The regulation of traffic and the working of the Public Works Department in Travancore are simply disgraceful if we compare them to those obtaining in Malaya. In Malaya, even in country parts, most of the public roads are metalled and asphalted so that they are smooth and dustless. There we can walk in most parts of the country in full dress, with shoes on, as there are bridges and culverts on almost all the roads and pathways wherever they cross rivers or water channels or proper ferries with up-to-date landing piers. We know what the condition of Travancore is in this respect. This comparison makes it clear that the Government of Travancore, though they have enough funds, are not utilising them justly for increasing the facilities for carrying on agriculture and other industries at a fair profit by the people. For want of time, I refrain from dilating

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

on the comparison. To put it briefly, I found that public servants were far more careful to discharge their duties to the public without wasting the time and money of the people than in Travancore. In Travancore, public servants, especially the lower subordinates, are generally more on the look-out for enriching themselves by abusing their powers and inconveniencing the public than in discharging their public duties. I can give examples from my own personal experience. I refrain from doing so for want of time. I have to state that the system of administration obtaining in Travancore is not just to the people and it does not provide the people with the facilities for obtaining justice and with other facilities for activities necessary for gaining a livelihood, which the subject of a fairly civilised State has a right to expect and a duty to exact from the powers that be. The revenues of the Government, that is mainly the burden of taxation on the people, have increased nearly four-fold during the last fifty years in Travancore. But the facilities for locomotion and transport of goods and manure, in the shape of roads, good pathways, bridges and culverts, etc., and irrigation and other facilities for agriculture in most of the rural areas, have not increased to any considerable extent. Most of the revenue derived has been spent in paying Government servants, for providing luxuries for a few and in unproductive and superstitious expenses. Some comparatively small areas, such as a few towns, some portions of South Travancore and the High Ranges and other areas, where there are European planters, have been improved at the cost of injustice to the rest of the country, *viz.*, by far the greater portion of the land yielding by far the larger share of the revenue to the Government. In most of the rural areas, the facilities for transport, agriculture, etc., referred to above, have actually decreased from the past. I beg to demand an explanation from the Government for this very unjust and harmful method of administration of public funds.

Under these circumstances, I beg to point out to the Government the necessity for the non-official side to take a firmer stand on this occasion than on previous ones.

The Council adjourned for lunch at 1-54 P. M.

The Council reassembled at 2-50 P. M.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI (*Pattanamtitta*): സർ, മഹ്യതിരുവിതാംകൂറിനെ പ്രത്യേകിച്ചും, ഈ രാജ്യത്തെ പൊതുവേയും, ആപൽഗർത്തത്തിൽ പതിപ്പിച്ചേക്കുമോ എന്ന് ഈ രാജ്യനിവാസികളായ സകലജാതിമതസ്ഥന്മാരും ഭയപ്പെട്ട് രോദനം ചെയ്യുന്നതിനു കാരണമാക്കിയ ഒരു പുതിയ പുരുവൽപദ്ധതിയെ ഏതു നിലയിലെങ്കിലും പിൻവലിയ്ക്കുവാൻ കരുണതോന്നിയ ഗവണ്മെൻറിനോട് മഹ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ ജനാവലിക്കുവേണ്ടി അവകാശമുള്ള അഭിനന്ദനത്തെ ഞാൻ അവരുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ ആദ്യമായി പ്രസ്താപിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kallur Narayana Pillai.]

അവിടത്തെ ഭരണകാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതു മുതലെടുപ്പു വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതു് ഒരുവിധത്തിൽ ആഹ്ലാദകരമായി തന്നെ കരുതാവുന്നതാണു്.

ഈ നയംതന്നെയാണ് മുൻകാലങ്ങളിലും അനുവർത്തിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളതു് എന്നു രാജ്യഭരണറിപ്പോർട്ടുകളാലും ആയവ്യയകണക്കുകളാലും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ നികുതിഭാരത്തേയും അതിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനങ്ങളേയും പറ്റി വേണ്ടുംവിധം ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു ജനപ്രതിനിധിക്കു ഇതു് ഏറ്റവും മർമ്മഭേദകമാണു്.

ഞങ്ങളുടെ നാട്ടുകാരനെന്നുള്ള അഭിമാനത്തിനു കാരണഭൂതനായിരിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ഭരണകാലത്തു ഞങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളെ സന്തോഷപൂർവം സ്വീകരിച്ചു തദനുസരണം അനുവർത്തിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യമായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു നമ്മുടെ പൊതുമുതലെടുപ്പു സമ്പ്രദായം, നിയമാനുവാദത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ മുതലെടുപ്പുസമ്പ്രദായം ഫൈനാൻസ്-മാണ്ടു മാർച്ചു്മാസം @-നു- Indian Legislative Assembly യിൽ വച്ചു ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ Ginwala പ്രസ്താവിച്ചതിനു തുല്യമായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരമാണു പ്രസ്താവിച്ചതു്.

"What takes place in the office of the Honorable the Finance Member every year, when he prepares the revenue side of the budget, I can well imagine. He sits in his chair. He has got three men generally with him. On his right is perhaps Mr. Cook. On his left is Mr. Aiyar and in front of him Mr. Sim.

Then he asked "how much do these people require"? They say "Oh, this year they want 80 crores of rupees only, from taxation". Is that so? What did they have last year? 64 crores. "Very well, give me a copy of the Tariff Act, a copy of the Income Tax Act and a copy of the Opium and Salt Acts, and a blue pencil. He takes the blue pencil and says "Here 11 per cent on this. No, I will put 15 per cent. That will give us 2 crores. Is that not so, Mr. Cook?" 'Yes approximately that". Mr. Sim then says "Income Tax has been rather sterile, these last few years. We will try a little super-tax on something". And he adds on something to the super-tax. Then he goes through the Opium and Salt Acts. And the same process goes on until he thinks that he has secured this additional 16 crores".

ഇപ്രകാരമാണു് ഇവിടേയും മുതലെടുപ്പുവർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു്. നില പെൻസിലുംധനകാര്യമന്ത്രിയും, അസിസ്റ്റൻറന്മാരും കൂടിയിരുന്നു അവിടെപ്പ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യോഗിയ്ക്കുന്നതിനുപകരം ദിവാൻജിയും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് അധ്യക്ഷന്മാരും ഇവിടെ ഈ ഭാരം വഹിക്കുന്നു.

ഇവിടെ ഓരോ ദിവാൻജിയും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് അധ്യക്ഷന്മാരും ആണ്ടുതോറും മുതൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചു ശ്രേയസ്സുനേടണമെന്നാണു മോഹിക്കുന്നതു്. ഈ ആഗ്രഹസാധ്യത്തിനു രാജ്യത്തിൻെറ സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്മിയെ പോഷിപ്പിച്ചു, ജനങ്ങളുടെ കൊടുക്കൽവാങ്ങൽ ശക്തിയെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തി, തന്നിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കു നികുതിഭാരം താങ്ങാനുള്ള ത്രാണിയുണ്ടാക്കി, പൊതുജനസമ്മതപ്രകാരം, മുതലെടുപ്പു വർദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതു് ഏറ്റവും ആദരണീയമായ ഭരണക്രമമാണെന്നു് അഭിനന്ദിക്കാമായിരുന്നു. അപ്പഴപ്പോൾ ജനങ്ങളിൽ നികുതിഭാരം ചുമത്തുമ്പോൾ അവരുടെ ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളെ പരിശോധിക്കയും അവരുടെ ധനശക്തിക്കനുസരണമായി മുതലെടുപ്പു ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ആണു ചെയ്യേണ്ടതു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പരിശോധനാപദ്ധതി നമ്മുടെ ഭരണനിഖണ്ഡുവിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടില്ല.

ദൃഷ്ടാന്തമായി ക്ര ൦ ർ ൦-൨൩ാണ്ടു ക്രന്യ, ർ ൫, ർ ൬ ൦ രൂപാ ആയിരുന്ന ഭ്രനികുതി ക്ര ൦ ൻ-ൽ ഘ ർ, ന ർ, ൫ ൦ ൫ രൂപായായും ക്ര ക്ര ൦ ഘ-ൽ ർ ക്ര ലക്ഷം രൂപായായും വർദ്ധിച്ചുകാണുന്നു. ന-ൻ കൊല്ലംകൊണ്ടു വ ലക്ഷം രൂപാമാത്രം കൂടിയിരിക്കെ ഘന കൊല്ലംകൊണ്ടു ക്ര വ ലക്ഷം രൂപാ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ക്ര ൦ ൻ-൩ാണ്ടു ൫, വ ൻ, ഘ ൻ ൦ ഏക്കർസ്ഥലം നെൽകൃഷിക്കുപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ക്ര ൦ ൻൻ-ൽ ഇതു ന്യ, വ ൻ, ന്യ ൫ ൻ ഏക്കറായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭ്രനികുതിയിൽ ക്ര വ ലക്ഷം രൂപായ്ക്കുമേൽ വർദ്ധനയുണ്ടായപ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായ നെൽകൃഷിക്കു ഒരു ലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലം മാത്രമെ കൂടുതൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളു. ഇതു് ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ അവസ്ഥയാണു്.

മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ ഭ്രനികുതിയുടെ സ്ഥാനംകുറഞ്ഞു ധനാഢ്യന്മാരെ ബാധിക്കുന്ന ആദായനികുതി മുതലായ കരംവർദ്ധിച്ചുവരുന്നതുപോലെ ഇവിടെ ഉണ്ടായിക്കാണുന്നില്ല.

ക്ര ൦ ൻ-ൽ ന്യ ലക്ഷം രൂപാ ആകെ മുതലെടുപ്പു കണ്ടപ്പോൾ ഭ്രനികുതി ഘ ർ ലക്ഷം രൂപാമാത്രമായിരുന്നു. ക്ര ക്ര ൦ ഘ-ൽ ആകെ മുതലെടുപ്പു ഒരു കോടി ൻ൫ ലക്ഷമായപ്പോൾ ഭ്രനികുതി ർ ക്ര ലക്ഷം രൂപായായിട്ടുണ്ടു്. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ ന്യ ൦ കൊല്ലംകൊണ്ടു ഭ്രനികുതി ക്ര ന്റ മടങ്ങു വർദ്ധിച്ചിരിക്കെ തിരുവിതാംകൂറിൽ അതേകാലത്തു ഘ ന്റ മടങ്ങായി അധികരിച്ചിരിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kallur Narayana Pillai.]

നെൽകൃഷിവർദ്ധനയിൽ തിരുവിതാംകൂർ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയുടെ പിന്നണിയിലെ നിൽക്കുന്നുള്ളു. ൧൦൧൭ മുതൽ ൧൧൦൨ വരെ ഒമ്പ കൊല്ലംകൊണ്ടു് ഒരു ലക്ഷത്തിൽ ചിലപ്പോൾ ഏക്കർ സ്ഥലംമാത്രം നെൽകൃഷിക്കു കൂടുതലായി ലഭിച്ചിരിക്കെ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ ൧൯൦൧ മുതൽ ൫ കോടി ഏക്കർ ഈ ഇനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു ൧൯൨൦-ൽ വു കോടിയായിതീർന്നിട്ടുണ്ടു്.

ഈ കണക്കുകൾകൊണ്ടു ഭൂനികുതി വർദ്ധിച്ചുവരുവെ നാട്ടിൽ നെൽകൃഷി തദനുസരണം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നില്ലെന്നു കാണാവുന്നതാണു്. ഇതു നമ്മുടെ ഭൂനികുതിഭരണത്തിൽ ഭീമമായ ഒരു ന്യൂനതയാണു്.

ഇതിലേക്കുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം എന്താണെന്നു നാം നോക്കണം. ജനാവലി നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മയും വർദ്ധിച്ചുവരികയാണു്. ജനങ്ങൾ ഈ നാട്ടിന്റെ സ്ഥിതിക്കു കൃഷികൊണ്ടു മാത്രം ഉപജീവനം ചെയ്യുപോരുന്നവരാണു്. കൃഷിത്തൊഴിലിനെ മാത്രം ആധാരമാക്കി ഉപജീവനം ചെയ്യുന്നവക്കു് അതിന്നുപയുക്തമായ ഭൂമി 'റിസർവു' ചെയ്യുവക്കേണ്ടതു ഗവർണ്മെൻറിന്റെ മുമതലകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒന്നാണു്.

ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഈ സംസ്ഥാനത്തെ റവന്യൂഭരണത്തെക്കുറിച്ചു പരിവേഷണം ചെയ്യുന്ന ഒരു ദേശാഭിമാനിക്കു് ഇപ്പോഴത്തെ ഗവർണ്മെൻറു പുതുവൽ പതിവുസംബന്ധിച്ചു് അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്ന നയം അന്യാദൃശമായ ആപൽശങ്കക്കും നൈരാശ്യത്തിനും കാരണമാക്കുന്നുണ്ടു്.

ഈ രാജ്യത്തു തൊഴിൽ ഇല്ലായ്മ എന്ന മഹാവ്യാധി ഒരറ്റംമുതൽ മറ്റെ അറ്റംവരെ വ്യാപിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു്, നാട്ടുകാരുടെ രക്ഷക്കായി പുതുവൽ സ്ഥലങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യവും ഔചിത്യവും നോക്കി യഥായോഗ്യം അത്തരം ഭൂമികൾ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

(Self-protection) സ്വയ സംരക്ഷണം എന്ന പ്രമാണം രാജ്യഭരണതന്ത്രത്തിന്റെയും, ധനതത്വശാസ്ത്രത്തിന്റേയും അസ്ഥിവാരമെന്നവണ്ണം സാരമായ ഒന്നാകുന്നു. ഈ നാട്ടുകാരുടെ ഇപ്പോഴത്തേയും അനന്തരകാലത്തിന്റേയും ആവശ്യമനുസരിച്ചു് ഭൂസ്വത്തു വിനിയമനം ചെയ്യാത്ത പക്ഷം, ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണകർത്താക്കൾ സ്വരാജ്യസ്നേഹമോ സ്വജനസ്നേഹമോ ഇല്ലാത്ത ഒരുതരം വിദേശീയ ഭരണകർത്താക്കൾക്കു തുല്യരാണെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്ന പ്രജാസമൂഹം തീരുമാനിക്കുന്നതാണ്. അനേകായിരം ഏക്കർസ്ഥലം ഒരു വിദേശീയ കമ്പനിക്ക് അവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം കൊടുക്കുന്നതിന തയ്യാറായ ഗവർമ്മെൻറ് ഈ നാട്ടുകാരുടെ ഗുണത്തെ അഭിലഷിക്കുന്ന ഒന്നല്ലെന്ന ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ അവരെ കുറപ്പെടുത്തുവാൻപാടില്ലാ. ബ്രൂക്ക്ബാണ്ട് കമ്പനി പിൻവാങ്ങിയതുകൊണ്ട് ഒരുലക്ഷത്തിഅൻപതിനായിരം ഏക്കർ സ്ഥലം തീറെഴുതി കൊടുക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നല്ലാതെ ഈ രാജ്യത്തെ പ്രജാസമൂഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ചും ഗുണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആ ഏർപ്പാട് നിത്തിവച്ച എന്ന ഗവർമ്മെൻറിന്റെ പ്രസ്സ്കമ്മൂണിക്കുകൊണ്ട കാണുന്നില്ലാ. ആ കമ്പനിക്കാക്ക് ഏതൊ ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തോട്ട യോജിക്കുവാൻ സമ്മതമില്ലെന്ന പറയുകയാൽ ഗവർമ്മെൻറ മേൽനടപടി നിത്തിവച്ചതായിട്ടാണ കാണുന്നത്. പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തോട്ടുകൂടി പുതുവൽ പതിക്കുന്നതിന് അവക്ക സാധിക്കുമെങ്കിൽ മറുള്ള പ്രായോഗികമല്ലാത്ത ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നത് ആവശ്യമുള്ളതല്ലല്ലൊ. ഇപ്പോഠതന്നെ ആ കമ്പനിവക പീരുമേട്ടിലുള്ള ആനക്കൽതോട്ടത്തിന സമീപം ൫,൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലം ഗവർമ്മെൻറ് പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ നടത്തിവരുന്നതായി ഞാൻ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നു.

ഇപ്രകാരം പുതുവൽസ്ഥലങ്ങൾ വിദേശ കമ്പനിക്കാക്ക പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന ഇന്നത്തെ ഗവർമ്മെൻറ വളരെ ഔത്സുക്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതായി കാണുന്നതിൽ ദേശാഭിമാനിയായ ഏതു തിരുവിതാംകൂറുകാരന്റെയും രക്തം തിളക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ലാ.

മൈസൂർ രാജ്യത്തു ഈ മാതിരി വിദേശീയ വ്യാപാരികൾക്കു സ്ഥലം കൊടുക്കാതിരിപ്പാൻ അനുദ്യോഗസ്ഥ പൌരാവലിമാത്രമല്ലാ അവിടത്തെ നാട്ടുകാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർപോലും, ഗവർമ്മെൻറിനെ നിർബന്ധപൂർവ്വം ഉപദേശിച്ചപോരുന്ന എന്നുള്ള സംഗതി ഓർക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നടപടികളെ ഞാൻ പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതായിവരുന്നു.

റിസർവ്വനങ്ങൾ തുറന്നുകൊടുപ്പാൻ പാടില്ലാ എന്നും അതു തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭാവി പൌരന്മാരുടെ രക്ഷക്കു യോജിച്ചതല്ലെന്നും ൧൯൦൦-ാമാണ്ടു വാദിച്ച കൺസർവേറ്റർ, ൧൯൫-ാമാണ്ട് അയപ്പോൾ ലക്ഷക്കണക്കിന് വിദേശകമ്പനിക്കു കൊടുപ്പാൻ വിരോധമില്ലെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ആ അഭിപ്രായത്തെ പിൻതാങ്ങാൻ ഒരു ധനപരിപോഷണകമ്മറിയുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. ഇതെന്തൊരാശ്ചര്യം!

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kallur Narayana Pillai.]

ഇപ്രകാരം അസ്ഥിരമായ അഭിപ്രായവും, ആവശ്യംപോലെ അഭിപ്രായം പറയാനുള്ള സന്നദ്ധതയും ഒരു രാജ്യക്ഷേമകാംക്ഷിയായ ഗവർണ്മെൻറ ദ്യോഗസ്ഥനു ഭൂഷണമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ലാ. ഈ മാതിരി വിഷയങ്ങളിൽ സ്ഥിരമായ ഒരു നയം ഗവർണ്മെൻറ തുടർന്നാചരിച്ചാതെ രാജ്യത്തിനു ഗുണമുണ്ടാകയില്ലാ. അതാതുകാലത്തെ ദിവാൻജിയുടെ അഭിലാഷം സാധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അപ്പോഴപ്പോൾ മാറ്റംചെയ്യുന്നതു് അവർക്കും അവരെ പൊതുജനദാസന്മാരാക്കി അഭിഷേകം ചെയ്യുന്ന പ്രജാവലിക്കും അഭിമാനകരമല്ലാ. ഇങ്ങിനെയുള്ള മാറ്റങ്ങളിൽക്കൂടി സംസ്ഥാനത്തെ പുതുവൽസ്ഥലം മുഴുവൻ വിദേശീയർക്കു തീറെഴുതുകയും സ്വദേശികളെക്രമേലക്കാരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് ആശാസ്യമായ ഒരുനയമല്ലാ.

ഇന്നത്തെ രാജ്യസ്ഥിതിക്കു് തൊഴിലില്ലാത്തവർക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാനുള്ള ഏകവിചാരമെ ഗവർണ്മെൻറിനുണ്ടായിരിക്കാൻ പാടൊള്ളൂ. ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു്, ജനങ്ങൾക്കുപയോഗപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ പ്രായോഗികമായ പദ്ധതികൾ നിർണ്ണയിക്കണം. അതിപ്രധാനമായ ഈ സംഗതി നിർവഹിക്കുവാൻ അശക്തരാണെന്നു തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ രാജ്യഭരണത്തിൽ ചുമതലപ്പെട്ടവർ, അവരുടെ സ്ഥാനം ഉടൻ വിട്ടൊഴിയുകയാണു് ഉത്തമം. ഈ രാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കാതെ താന്താങ്ങളുടെ കാര്യം സാധിക്കുവാൻവേണ്ടിമാത്രം ഉദ്യോഗം ഭരിക്കുന്ന മാന്യന്മാർ ഉടൻ അവരവരുടെ സ്ഥാനത്തുനിന്നും യാത്രപറയുകയാണു വേണ്ടതു്.

ഇവർക്കു ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗം വഹിക്കുവാൻ അർഹതയില്ലെന്നു് ഈ സഭാഹാളിൽവച്ചു നിശ്ചയംചെയ്യുവാൻ ഉള്ള അധികാരം നമുക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലല്ലൊ എന്നു് ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു.

ഏതായാലും വിദേശിയർക്കു തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭൂമി സഹസ്രം കണക്കിനു് പതിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ ഗവർണ്മെൻറു് ഇപ്പോൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നയം ആശാസ്യമല്ലെന്നു് ഞാൻ ഗവർണ്മെൻറിനെ ധരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈ നയത്തിനെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ട പരിഹാരം ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ പുതുവൽസ്ഥലങ്ങൾ സർക്കാർവകയും സർക്കാരിനു യഥേഷ്ടം വിനിയോഗിക്കാവുന്നതും ആണെന്നുള്ള നിലയാണു് പല അസ്വസ്ഥതകൾക്കും കാരണമാക്കുന്നതു്. ഭൂമി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സക്കാർവകയാണെന്നുള്ള വാദവും അവകാശവും നിലനില്ക്കുത്തക്കതല്ലാ. ഇൻഡ്യയിൽ പലഭാഗങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന സ്വതന്ത്രരാജ്യങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതലായ അവകാശം തിരുവിതാംകൂറിനില്ലാ. ആ രാജാക്കന്മാരുടെ അനന്തരാവകാശികളായിവന്ന ബ്രിട്ടീഷ്കാർക്കു ഭൂസ്വത്തിൽ ജന്മാവകാശമില്ലെന്ന് ഫുവ്വ൨൫-ലും ഫുവ്വ൨൮-ലും പ്രിവികൌൺസിലിലും, ഫുവ്വ൧൪-ൽ ബാംബെ ഹൈക്കോടതിയിലും, ചരിത്രകാരന്മാരായ Sir Mount Stewart Elphinston, Professor Wilson എന്നിവരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (Indian Taxation Committee Report, Pages 61 to 67.) ഈ സംസ്ഥാനത്തു തന്നെ ബ്രഹ്മസ്വം, ദേവസ്വം, പോകുടി, ചാകുടി, (പോകുടി യുദ്ധകാലത്തു സ്ഥലംവിട്ടുപോയവരുടെ വസ്തുക്കളും, ചാകുടി അന്യംനില്പു വസ്തുക്കളും ആണു്) ഈ ഇനങ്ങളിലാണു് ഭൂസ്വത്തുണ്ടായിരുന്നതു്. കാലാന്തരത്തിൽ ഈ വക ഇനങ്ങളിൽപെട്ട വസ്തുക്കൾ പലതും സർക്കാർ അധീനതയിൽ വന്ന പണ്ടാരവകയായിതീർന്നു എന്നു അഭിമാനിക്കുന്നതേ ഉള്ളു. അതുകൊണ്ടു പണ്ടാരവകയെന്നു ഇപ്പോൾകാണുന്ന വസ്തുക്കളെ വിക്രയംചെയ്യുന്നവിഷയത്തിൽ പൊതുജനഹിതംകൂടി നോക്കേണ്ടതാണു്.

നമുക്കു പ്രധാനമായ ഒരു ന്യൂനത, പുതുവൽ വിക്രയവിഷയത്തിലും ഭൂനികുതി ചുമത്തലിലും നിയമാനുവാദത്തിന്റെ അഭാവമാണു്. ഈ ലെജിസ്ലേറ്റീവുകൌൺസിലിനാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റിയുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചല്ലാതെ ഫ൦൦ ഏക്കറിൽ കവിയുന്ന വിസ്തീർണ്ണമുള്ള ഭൂമി ആക്കും പതിച്ചുകൊടുക്കുകയൊ, ഒരുസെൻറുഭൂമിയെങ്കിലും വിദേശിയക്കു കൊടുക്കുകയൊ അതിന്മേൽ അവക്കു ഉടമസ്ഥാവകാശം സിദ്ധിക്കുകയൊ ചെയ്യാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നു് ഒരു നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന പക്ഷം മാത്രമേ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ജനാവലിയുടെ തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനും എല്ലാവിധ അസ്വസ്ഥകരംക്കും പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനും മാർഗ്ഗമൊള്ളു.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ജന്മിമാരേപ്പറ്റിയും അല്പം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നാം രണ്ടും പറ നിലവും, ഫ൦-൦ ഫ൫-൦ സെൻറു പുരയിടവും ഉള്ള സാധുക്കൾപോലും, ഗവർണ്മെൻറിലേക്കു ഭൂനികുതി കൊടുക്കുമ്പോൾ, അനവധി വസ്തുക്കൾ കൈവശം വച്ചനുഭവിച്ചും, ആദായമെടുത്തും രാജ്യത്തിലെ സകല ശാഖസൌകര്യങ്ങളും അനുഭവിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ധന്യാഢ്യന്മാരായ ജന്മിമാരെ, നികുതിഭാരത്തിൽനിന്നും ഒഴിച്ചിരിക്കുന്നതു മഹാകഷ്ടമാണു്. ബ്രിട്ടീഷ ഇൻഡ്യയിലെ സെമിൻഡാർ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kallur Narayana Pillai.]

മാരുടെ സ്ഥാനം ഇവിടെ വന്നിക്കുന്ന നമ്മുടെ ജന്മിമാക്ക് ആ സെമിൻറാർമാരേക്കാം ക്രൂരതലായ ഒരുവകാശത്തിനും അഹ്തയില്ല. ജന്മിമാരുടെ തനതു കൈവശമുള്ള ജന്മവസ്തുക്കൾക്കു നികുതിചുമത്താതിരിക്കുന്ന ഗവർണ്മെൻറ് ആ വസ്തുക്കളെ പാവപ്പെട്ട ഒരു കുടിയാനവൻ അത്ഥസ്ഥാവനയോടുകൂടി എഴുതിവാങ്ങി അനുഭവിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ മാത്രം നികുതിചുമത്തുന്നനയം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു കേവലം യുക്തിഹീനവും ഉപദ്രവകരവും ആണെന്നു ഗവർണ്മെൻറു ധരിക്കേണ്ടതാണ്. അയതുകൊണ്ടു ജന്മികളുടെ വസ്തുക്കളിന്മേൽ, ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലുള്ള തോതിൽ നികുതി ചുമത്തേണ്ടകാര്യം, ഈ സഭയുടെ ഗാഢമായ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയീഭവിക്കേണ്ടതാണ്.

൫ ൦ ൦ ൦ രൂപായ്ക്കു താഴെയുള്ള ആദായത്തിന് ഇപ്പോഴം നികുതിചുമത്താതെയുള്ള ഒരു സൌജന്യം ആണ് ഗവർണ്മെൻറിൽ നിന്നും ചെയ്തുവരുന്നതു്. അതുപോലെ ഒരു സൌജന്യം, തുശ്ചമായഭൂമി, കൈവശംവച്ചു കാലയാപനം ചെയ്യുന്നവക്കും ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതു വെറും നീതിയാണ്. നികുതിപോലും സ്വന്തമുറയ്ക്കുകൊടുക്കുന്നതിന് അശക്തന്മാരായി നിരവധിജനം ഈ സംസ്ഥാനത്തുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഡിമാൻറു നോട്ടീസിൻെറ ഇനത്തിൽ ഒരു വൻപിച്ചതുക സക്കാരിലേക്കു ഈടാക്കികിടുന്നതുകൊണ്ടു് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഇക്കാര്യവും ഭരണകർത്താക്കളുടെ ഗൌരവമേറിയ വിചിന്തനയ്ക്കു വിഷയമാക്കേണ്ടതാണ്.

ഇനിയും നമ്മുടെ ഗവർണ്മെൻറിൽനിന്നും ഈടാക്കിവരുന്ന നിഷിദ്ധമായ ഒരാദായത്തെ പറ്റി പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു അബ്കാരി മുതലെടുപ്പിൻെറ നിഷിദ്ധത്തെ പറ്റി മുമ്പൊരവസരത്തിലും ബഡ്ജറ്റു് പ്രസംഗത്തിൽ സമഷ്ടിയായി ഞാൻ പ്രതിവാദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കുട്ടനാട്ടിലെ പുഞ്ചയ്ക്കായിത്തിനു ക്രൂരന്മാരായ ജനങ്ങൾക്കു ദാഹം തീർക്കുന്നതിനു കള്ളുവില്പന ആകാമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ട എക്സൈസ് കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ റിപ്പോർട്ടു ഗവർണ്മെൻറു അംഗീകരിക്കാൻ ഇടയുള്ളതാണെങ്കിലും അതേ സംബന്ധിച്ചും അല്പം പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഒരു വിദേശഗവർണ്മെൻറാ ബ്രിട്ടിഷ് ഭരണത്തിൻകീഴിലുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിൽ അബ്കാരിഷാപ്പുകൾ വളരെ ക്രൂരതലാണ്. ചേർത്തലത്താലൂക്കിൽ ഒരു സ്ക്വയർ മൈലിനു കുറഞ്ഞ വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ ഓരോ കള്ളുഷാപ്പുള്ളതായി കാണുന്നു. തിരുവനന്തപുരംടൌൺ, നെയ്യാറ്റിൻകര, കരുനാഗപ്പള്ളി, കാർത്തികപ്പള്ളി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തുടങ്ങിയ പലതാലൂക്കുകളിലും ശരാശരി മൂന്നുമൈലിനകമായി ഓരോ ഷാപ്പുണ്ട്. സംസ്ഥാനമൊട്ടുക്കു ശരാശരി നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നു മൈലിന് ഒരുകള്ളുഷാപ്പും ഏഴു സ്ക്വയർ മൈലിന് ഒരു ചാരായഷാപ്പും ഉള്ളതായി കാണുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിനെ തൊട്ടുകിടക്കുന്ന മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയിൽ പന്ത്രണ്ടു സ്ക്വയർ മൈയിലിന് ഒരു കള്ളു ഷാപ്പും പതിനാലു സ്ക്വയർമൈലിന് ഒരു ചാരായഷാപ്പുംസ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ ഷാപ്പുകളുടെസംഖ്യ ജനസംഖ്യയുമായിതാരതമ്മ്യപ്പെടുത്തുമ്പോഴും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സ്ഥിതിഭയങ്കരമായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. ബാംബേയിൽചാരായഷാപ്പു് പന്ത്രണ്ടു സ്ക്വയർമൈലിനു ഒന്നും സിൻഡിൽ പതിനൊന്നു സ്ക്വയർമൈലിന് ഒന്നും, ബങ്കാളിൽ പതിനൊന്നു സ്ക്വയർമൈയിലിന് ഒന്നും, ബമ്മായിൽ പന്ത്രണ്ടു സ്ക്വയർമൈലിന് ഒന്നും, വീതമേ ഷാപ്പുകളുള്ളു. ജനസംഖ്യയും വിസ്തീർണ്ണവും നോക്കുമ്പോൾ മദ്യപാനത്തിൽ, തിരുവിതാംകൂർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെന്നപോലെ, ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയെ പിന്നോക്കമാക്കിയിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ വർദ്ധനയും, മദ്യപാനമത്തതയും ഒന്നിച്ചുചേർന്നു സമ്മേളിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം ആരാഞ്ഞറിയേണ്ട കാലം ഏറ്റവും സന്നിഹിതമായിരിക്കുന്നു.

അബ്കാരിഭരണത്തിന് ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്നവേറാരുവലിയ ന്യൂനതഇന്നത്തെ ലേലസമ്പ്രദായമാണ്. ജനങ്ങളിൽ മദ്യമാസക്തിംവർദ്ധിപ്പിച്ചു് അവരുടെ ധനശക്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കു് ഇപ്പോഴത്തെ ലേലസമ്പ്രദായം എത്രത്തോളം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു കണക്കും കയ്യുമില്ല. ഇൻഡ്യൻടാക്സേഷൻ കമ്മിറ്റിക്കാർ, ബാംബേ എക്സൈസ് കമ്മിറ്റിക്കാർ, തുടങ്ങിയ അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളും ഷാപ്പുലേലത്തെ മുറുകെപ്പിടിച്ചു ആക്ഷേപിക്കയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്.

ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതിയെ പരിരക്ഷിക്കേണ്ട ഗവർമെന്റു്, രണ്ടുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ മാത്രം പതിനഞ്ചു വീതമുള്ളഷാപ്പുകൾവു വരുത്താമെന്നുള്ളനയം, അബ്കാരിനയപരിപാലനത്തിനു ഒരിക്കലും പര്യാപ്തമല്ല.

പൊതുമുതലെടുപ്പിന്റെ ചിലവു സ്പീകാര്യയോഗ്യമായും, ജനക്ഷേമകരമായും ഉള്ള പന്ഥാവിൽ കൂടിആയിരിക്കണം. ഈ തത്വം ഇവിടെ നിർദ്ദേശം വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടവരികയാണ്.

ഒന്നാമതായി നമ്മുടെ ചിലവിൽ കണ്ടുവരുന്ന ദൃഷ്യം അപാരമായ ഭരണച്ചിലവാണ്. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ മുതലെടുപ്പിൽ പകുതിയോളം ഭരണച്ചിലവിലേക്കായി വേണ്ടിവരുന്നതു് സാഹസമാണ്,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kallur Narayana Pillai.]

രണ്ടാമത്തെ ദൃഷ്യം ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കുള്ള ശമ്പള ക്രമീകരണവും താഴ്ന്ന ജീവനങ്ങൾക്കുള്ള ശോചനീയമായ മാസപ്പടിയുമാണ്. മനുഷ്യാവശ്യങ്ങൾക്കു വലുതായ അന്തരമില്ലെന്നുള്ള തത്വം സ്മരിക്കുമ്പോൾ ഈ വലുതായ വ്യത്യാസത്തിന്റെ ഭീമത്വം വെളിപ്പെടുന്നതാണ്.

മൂന്നാമത്തെ ദൃഷ്യം മുതലെടുപ്പിന്റെ ഗണ്യമായ ഒരംശം ചിലവു ചെയ്യേ തൊഴിലില്ലാത്ത അനവധി യുവജനങ്ങളെ അസംതൃപ്തരാക്കപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. പ്രായോഗിക ജീവിതവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി ഗണ്യമായ ഒരു തുകയെ പൊതു മുതലെടുപ്പിൽനിന്നും അപഹരിക്കുന്നതിനുപുറമെ നാട്ടിൽ സമുദായ കലഹവും, ദാരിദ്ര്യവും, തൊഴിലില്ലായ്മയും വളർത്തുന്നു. സാഹിത്യപരമായ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിക്കു വേണ്ടിയും അതിലേക്കുള്ള ശിക്ഷാക്രമപാഠശാലകൾക്കായും അനവധി സംഖ്യ ചിലവിടുന്നത് ഇനിയും സൂക്ഷിച്ചും ആവശ്യം അനുസരിച്ചും വേണ്ടതാണ്.

ഈ അവസരത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ടെയിനിങ്ങ് കാളേജ്, ടെയിനിങ്ങ് സ്കൂൾ ഇവയെപ്പറ്റി അല്പം പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഏകദേശം ലക്ഷം രൂപായാണ് ഈ വകയ്ക്കായി—അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ പരിശീലനംവകയ്ക്കു—കൊല്ലംതോറും ചിലവുചെയ്യുന്നത്. ടെയിനിങ്ങ് കാളേജിലേക്കു ൨,൦൦൦ രൂപായും, ടെയിനിങ്ങ് സ്കൂളുകളിലേക്കു ൨൫,൦൦൦ രൂപായും, അദ്ധ്യാപികമാർക്കു ൫൦൦൦ രൂപായും, ഗ്രാൻറുസ്കൂൾവകയ്ക്കു ൨൩,൦൦൦ രൂപായും ഉൾപ്പെടെ ന്യൂ,൦൦൦ രൂപാ പ്രൈവറ്റ്പ്പൻറു ഇനത്തിൽ ഇപ്പോൾ ചിലവുചെയ്തുവരുന്നു.

ടെയിനിങ്ങ് കാളേജിൽ എസ്റ്റാബ്ളിഷ്മെൻറു ചിലവിലേക്കു ൫൦,൦൦൦വും ടെയിനിങ്ങ് സ്കൂളുകളിലേക്കു ൫൦,൦൦൦വും ഉൾപ്പെടെ വ൦,൦൦൦ രൂപാ ആ വകയിലും ചിലവുചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഫലമായി കൊല്ലംതോറും ൪൦ ഗ്രാഡുവേറ്റുകളേയും ൪൦ അണ്ടർ ഗ്രാഡുവേറ്റുകളേയും ൨൨൦ എലിമെൻററിടീച്ചേഴ്സിനേയും ആണ് ടെയിനിങ്ങ് നടത്തി പുറത്തേക്കു വിടുന്നത്. ഈ ക്രമത്തിനു ൨൨൦ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ പരിശീലനംചെയ്തു പുറത്തുവരുത്തുന്നതിന് അദ്ധ്യാപകൻ ഒന്നിന് ൧൪൦ രൂപാവീതം ചിലവുചെയ്യുന്നു.

ഈ ചിലവിനെ നിന്ദിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണ്. കേവലം അലങ്കാരത്തിനായിമാത്രം നാം ചിലവു ചെയ്തിട്ടാവശ്യമില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഗ്രാഡുവെറ്റ് ടീച്ചേർസിനേയും അണ്ടർ ഗ്രാഡുവെറ്റ് ടീച്ചേർസിനേയും ടെയിനിങ്ങിനായി എടുക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ശമ്പളം സ്റ്റൈപ്പൻറായി കൊടുക്കാനും ഗ്രാൻറ് ഇൻ എയിഡ് സ്കൂളുകളിൽ നിന്നും എടുക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ഈ ക്രമത്തിനുതന്നെയാണ് സ്റ്റൈപ്പൻറ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതു ഗ്രാൻറ് ഇൻ എയിഡ് സ്കൂളുകളിലെ മാനേജരന്മാർക്ക് ഒരാദായത്തിനുകൂടി മാർഗ്ഗമായി തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണു എന്റെ അറിവു. ഈ ഏർപ്പാടിനെ പാടെ നിർത്തൽ ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

സൈഡാപേട്ടയിലും, ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ളതുപോലെയുള്ള ടെയിനിങ്ങിനു എം. എ, പാസ്സായിട്ടുള്ളവർക്കു ൨൦ രൂപായും ബി. എ., പാസ്സായിട്ടുള്ളവർക്കു ൧൫ രൂപായും അണ്ടർ ഗ്രാഡുവെറ്റ്സിനു ൧൨ രൂപായും മാത്രമേ സ്റ്റൈപ്പൻറു നൽകി വരുന്നുള്ളു.

ഇതര ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ പരീക്ഷകളും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുപോലെ ടെയിനിങ്ങ് പരീക്ഷ പാസ്സായിട്ടുള്ളവർക്കേ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നൂതന പ്രവേശനം അനുവദിക്കയൊള്ളു എന്നു നിശ്ചയിക്കയും, പ്രവേശനം സിദ്ധിച്ചവർക്കു സൈഡാപേട്ട മുതലായ കാളേജുകളിലെപോലെ സ്റ്റൈപ്പൻറു കൊടുക്കുന്നതിനു അനുവദിക്കയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആ ഒരിനത്തിൽമാത്രം വലിയ ഒരു സംഖ്യ ലാഭമാക്കാവുന്നതാണു്. Non-stipendiary School സ്ഥാപിക്കുന്നപക്ഷം ഇപ്പോൾ ലാക്കാളേജിൽ പ്രവേശനത്തിനായി തിക്കിക്കയറുന്നതുപോലെ അനവധി വിദ്യാർത്ഥികളെ കിട്ടുന്നതുമാണു്.

നാലാമത്തെ ദൃഷ്യം നിശ്ചിതമായ ഒരു ഭരണനയമില്ലാതെ ഉസ്സാദ്ധ്യങ്ങളായ പുതിയ പദ്ധതികളും ഏർപ്പെടുത്തി പൊതുമുതലിനെ ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്നതാണു്. ഇവിടെ ഒരു സർവകലാശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതു സാദ്ധ്യമാണൊ എന്നാലോചിക്കാതെ അതിലേക്കൊരു കമ്മിറ്റിയെ നിശ്ചയിച്ചു പണം ദുർവ്യയംചെയ്തു. ആകമ്മറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് ഇപ്പോൾ ദ്രവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കണം. ആലപ്പുഴമുതൽ ചേർത്തലവരെ ഒരു തോടു വെട്ടുന്നതിനായി അസംഖ്യം പണം വ്യയംചെയ്തു. ഫലസിദ്ധിയുണ്ടായില്ലാ; ഒടുവിൽ വേണ്ടെന്നുംവച്ചു. ആവശ്യമില്ലാതെ അസിസ്റ്റൻറുതഹശീൽദാരന്മാരുടെ ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിച്ചു. അതിനെ നിർത്തൽ ചെയ്യുന്നതിലേയ്ക്ക് ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തി അതിലേയ്ക്കും പൊതുമുതൽ ദുർവ്യയം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kallur Narayana Pillai.]

അഞ്ചാമതായിട്ടുള്ള ദൃഷ്യം അനാവശ്യി ദ്രവ്യം സർക്കാർ കെട്ടിടങ്ങളിലേക്കായും ചിലവാക്കുന്ന എന്നുള്ളതാണ്. ഉഗ്രനാടുകളിലെ ജനങ്ങൾക്കു ശരിയായ ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾപോലും ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ ഉന്നതസൌധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിലേയ്ക്കു പാഴ്വ്യയംചെയ്യുന്നതു ഭയങ്കരമാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ നമ്മുടെ നികുതിയുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനങ്ങളേയും വ്യയനിയന്ത്രമാർഗ്ഗങ്ങളേയും പരിശോധിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിതീർന്നിരിക്കുന്നു. നാട്ടിലെങ്ങും അസംതൃപ്തി വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു ജനങ്ങളുടെ നികുതിഭാരത്തെ ലഘൂപ്പെടുത്തുന്നതു ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു ഭരണകൗശലതയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു എന്റെ ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഈ സഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമായിത്തീരുമെന്നു വിശ്വസിയ്ക്കുന്നു.

MR. G. NARAYANA PILLAI (*Tiruvalla*): Sir, I wish to make a few observations on the budget that is under discussion.

The Financial Secretary anticipates the year to close with a surplus of nearly 1½ lakhs of rupees. But on a comparison of the actual receipts and expenditure for 1100 as well as the original and revised estimates for the current year with the figures in the budget, one feels tempted to defer judgment. Under receipts, an increase of about Rs. 7 lakhs over the accounts of 1100 is expected and a sum of nearly Rs. 12 lakhs over the current year's original estimate is budgeted for. I do not, as a matter of fact, consider that there is any charm in a budget with a large surplus; but I believe that the normal expenditure of a Government should ordinarily be regulated on the basis of its steady and reliable sources of income alone.

The explanatory note to the budget suggests a probable fall in Abkari Revenue; but all the same, an increase over the actual receipt for 1100 as also over the original budget estimate for the current year is seen to be anticipated. To expect a further rise in this tainted source of revenue and to hope for its realisation by stifling the temperance movement at work, is rather too ungenerous and it is time that the Government should think of tapping other sources of revenue to meet their legitimate demands.

The increase on account of Stamps and Registration during the last two years is the result of the execution of too many partition deeds consequent upon the immediate operation of the Nayar and the Ezhava Regulations and it is too sanguine to suppose that these abnormal conditions will continue and be a source of recurring revenue to the Government. The Government have to be congratulated on securing the whole

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

duty on Travancore tea for themselves and a like duty on rubber may now be thought of with advantage. The savings and surpluses come to during the year and probably expected the next year also as a result of allowing the allotments for beneficial purposes to lapse do not show a wise policy and this course is just like taking away with the left hand what the right hand has given. Better provide less if that alone is fairly possible and see that the amount allotted is actually spent for the benefit of the country and the people.

The receipts under land revenue have reached almost the bed-rock limits and no great rise in forest revenue could be expected in the near future.

The only two elastic sources of revenue thus left are the customs and the income tax; and they suggest the necessity for greater attention to develop our ports and commerce and for an investigation into the ways and means of increasing the earning capacity of our people. The talk of an economic survey of the country, the development of our industries and the organization of a Department of Commerce have long been in the air; but the expectations have not yet crystallized into any definite shape and nothing practical has hitherto been done. It is therefore essential that the Government should bestir themselves in this direction and do something in right earnest without further delay.

Coming next to the sale proceeds of Government lands and the anticipated increase during the next year, I would urge one suggestion for the consideration of the Government in the matter of assigning these *puduval* lands.

It is admitted on all hands that the increase in our literacy has resulted in a simultaneous increase in the number of young men without employment and the committee constituted for the solution of the problem has not yet closed its deliberations. "Back to land" is the call throughout India and an increased application to agriculture alone could possibly solve the problem in the end.

Several communities here were living for years past under the joint family system, but their families are slowly breaking up under new laws and conditions and the necessity of expanded space to live upon is begun to be felt. Landless labouring classes have caught the magic of owning and settling upon their own lands; and the local capitalists have come forward in search of lands to cultivate rubber and tea on an extensive scale. The population of the country too is increasing year after year, and the necessity is constantly felt for more lands to move to.

A careful study of the newspapers of the country, the representations in the Assembly and the resolutions and interpellations in this Council will show that the attention of a great majority of the people and their representatives is directed towards securing more and more of *puduval* lands and a greater percentage of Government appointments.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Pillai.]

One of these touches indirectly and the other directly the question of unemployment and the agitation over the land question is a sure index of the feeling in the country, that agriculture alone will finally help to solve this knotty problem. We have no colonies to migrate to, but have only the unassigned Government lands to depend upon for our purposes. Under such conditions, to assign away large tracts of these lands to outsiders is neither advisable nor prudent, and it is time we take sufficient precautions to conserve all possible lands to meet the increasing demand in the country itself. This consciousness formed one of the grounds for the agitation against the Brooke Bond concession, and the Government really deserve thanks in finally giving up the scheme in deference to the popular wish.

Turning now to the expenditure side of the budget, we are referred to the charts and asked to compare the budget figures with those for the year 1089. I do not know if the receipts and expenditure for that year were quite normal Anyway, I must admit that the lucid address of the Financial Secretary has been of great use to me in studying the Budget. It is too wearisome to plead vainly, year after year, for a reduction in the number and remuneration of highly paid appointments and I would leave that topic by simply reminding the Government of the repeated representations on that subject in years past. I am however glad that something is proposed to be done for ameliorating the condition of the poorly-paid Proverthikars, but it is a pity the Accountants are left where they are, and no provision is made to meet the recommendations of the committee for raising the pay of Vernacular school teachers. In case the committee's recommendations find favour with the Government in the near future, it is hoped that a long-felt reform may not be brushed aside for the reason that the budgeted surplus is insufficient to meet the demand.

Touching upon the several items of expenditure grouped under various demands, I do not propose to enter into any detailed discussion here as they will come up later on for closer scrutiny. But in passing I would impress upon the Government the advisability of investigating the practicability of imparting secondary education in the Vernaculars and the necessity of making early provision to combine any useful vocational training in our schools. Greater attention has to be paid in the matter of rural sanitation and an efficient agency constituted to combat such long-standing diseases like the elephantiasis of Shertallai and the malaria of the hill tracts. I cannot help complaining that the funds provided for minor irrigation works in Central Travancore is insufficient and I feel bound to urge that the provision for assuming what are called the ryots roads be actually made use of during the year itself. The opening of the State-aided Bank and the schemes for the supply of water and electricity to the capital deserve commendation and I hope the proposal for the establishment of a land mortgage bank on co-operative basis

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

will find early favour with the Government. It is gratifying to see that the Government have at last begun in right earnest to improve the condition of rural markets and I trust more funds will hereafter be provided for this purpose in coming years.

While making these passing observations, I feel tempted to give expression to the feeling that is uppermost in my mind, *viz.*, a consciousness of the limited power which this Council wields in the matter of regulating the expenses and of its absolute powerlessness to determine the various sources of revenue. The considered recommendations of this House have often turned futile and even laws are not infrequently passed behind its back. The disapproval of tolls evinced at the last Budget Session has met with but a cursory acceptance and we do not yet know if the Government propose to do anything regarding the resolution on Anchal rates. The much-discussed Newspapers Regulation is still on the Statute Book and the demand for the condemned Karkad road is repeated in the present budget. This state of affairs should change if the Council is to be really useful and responsible and we look to you, Sir, to see that the representatives of the people are taken more into the confidence of Government and the powers of this Council expanded to perpetuate the memory of your happy association with it.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): Sir, let me at the very outset express my grateful appreciation of the very clear and lucid way in which the Financial Statement has been presented. I admit it with a sense of gratitude because I have been able to study the budget more easily than I have been able to do before. The Financial Secretary has tabulated the figures in such a manner that *prima facie* we could see where we stand. I wish equally that I were in a position to congratulate the Government on the budget. I make a distinction between the finances of the State and the budget. The Financial Secretary expressed satisfaction that the next year will close with a surplus of Rs. 1·43 lakhs which he considered to be satisfactory. But then, how did he get that figure? I would consider that this budget is essentially a deficit budget for the simple reason that about 30 per cent. of the revenue is from excise alone. Suppose we adopt the policy of prohibition which the Government have been saying is their policy. Where would we stand then? The surplus of one lakh and odd rupees is not to be considered as a satisfactory figure when we have to discount for the possible reduction if we had adopted prohibition. That the Government have not adopted prohibition argues only the reactionary and primitive nature of the Government. We have to consider what the function of the Government is. I would certainly have congratulated the Financial Secretary if it was in the nature of a balance sheet presented to the Board of Directors by the Managing Director of a company. Is the State a joint stock company, concerned with the savings, profits and dividends? Is the function of the Government to show year after year that we are accumulating the assets, that we have got surplus? Where is the dividend of the Government? It is in the welfare of the people, as has

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. K. Pillai.]

been very shrewdly pointed out by Mr. G. Raman Menon, whose indignant protest I associate entirely with. He has pointed out that ill fares the country where wealth accumulates and men decay. Last year, as well as this year, we have surpluses exceeding our expectation-exceeding even the extravagant expectation of the Government. But these very years, last year as well as this year, have been years of economic distress with the people. Sir, when I sit in my office reading the printed reports of the Government, nicely bound up, I feel happy that we are in a progressive State. But when I go back to my village, I feel very much depressed. There is no correspondence whatever between the economic position of the people and the economic position of the Government. How is this? If there was a Government which was with the people or whose affairs are managed, taking them also into their confidence, I am sure things would have been different. If the Government may be supposed to be the agent or the servant of the people, then here is a state of affairs where the agent or the servant of the people is richer than the people. Here is a state of affairs in which the agent and the servant are more prosperous than the master or the principal. That is the condition in which we are today. So, let us first of all start with the first principle—what is the State? Are we contented with the primitive order of things when the Government was only concerned with keeping peace and order in the country? Or, are we prepared to follow the civilised nations where they put their fingers in all the national activities that concern the welfare of the people, that touch every man, even the man in the cottage? That has got to be realised. Here is a primitive prosperity budget. Here is the rich man's budget over which the rich man can congratulate himself; but so far as the poor man is concerned it is a budget over which he can only feel indignant, because he is absolutely helpless.

The Financial Secretary was drawing pointed attention to the fact that this time more money was allotted to the Public Works Department. But the amount that is proposed to be spent over buildings looms disproportionately large.

Coming to Education, we find that collegiate education and establishment and English education take up about Rs. 30 lakhs, whereas primary education is given only Rs. 8 lakhs. You are increasing the facilities for education. But who is benefiting thereby? Only the rich man gets his son into the college. The fees are prohibitive in the High Schools, not to speak of the college. The poor man's son cannot aspire to go even to the High Schools. Where primary education is concerned, the Government are stinting and they grudge the expenditure. Suppose they provide more generously for primary education; even then, what do we see? The poor man has not enough money to send his son to the school. It means he has not got even the money to clothe and to feed his son. We are not simply concerned

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

here with men who have the means and who are rich. Sir, if I may be permitted to use a less mild but perfect expression, I would say that we are exploiting the real workers of the land. We have not the heart to see how their heart is bleeding. We simply care to show the rich man that he is going to have a prosperous time. Take the toll. There we see that it is indiscriminately imposed toll on all classesof people, on bullock carts on agricultural products, on motor cars and others. I want to make my position clear on one point. I do not object even to an excessive taxation. I am not one who holds the view that taxation must be reduced if we have got a surplus. I say, make the taxation as heavy as possible and I do not mind it. But let the principle of taxation be such as to level down the rich man to the level of the poor man. (*Laughter.*) Let the incidence of taxation be equitably and fairly distributed. We have got to collect as much money as we could possibly collect and make use of that money for it to reach the poor man. There is no use keeping one section as helots and the other as citizens. Sir, when I was reading the speech of the Financial Secretary, I felt almost that we were in the old City State of Sparta. We are proposing to spend about Rs. 30 lakhs for Trivandrum city alone and the people who are in the rural parts have got to provide for all the comforts of the officers and rich men who happen to be in Trivandrum. Sir, have the Government cared about the man who is far away in the up country? No. They have been very stingy in that respect. I know instances where the people help themselves but the Government are not prepared to help them. I have got a clear instance in which the people of Karunagapalli have been sending applications after applications for a road. They have done almost four-fifths of the road but one-fifth of it still remains to be done and the Government ask them " Will you give land free? Will you take up the labour? Only then, are we prepared to maintain the road." The principle of the Government should be to help those people who help themselves. Here is a Government which is prepared to help the idle and not prepared to listen to the people who are actively awake for their own purposes. Look at the glaring instance again where a sum of Rs. 4,000 has been allotted to provide for an ambulance car for the Capital city. In the capital city where all the intellectuals stay together, who is going to benefit by this? Not certainly the man in Kottayam or Kartikapalli or farther away in Todupuzha or Muvattupuzha.

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): May I know from the member whether there is no poor man in Trivandrum?

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): What I say is that the poor man will not be taken free in an ambulance car but he will be made to pay for it. It only increases the facilities for people who have already got enough facilities. You are prepared to consider schemes about the collegiate education and about grand buildings. An amount of Rs. 10,000 has been allotted for a two storied building in Mavelikara. I feel very happy to think about our sisters dancing at the top of that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. K. Pillai.]

building. But do you need it? Are you providing for the education of poor people? I have been listening to the Financial Secretary's speech and I have been reading line after line to find out if I have made any mistake and to see whether the Government have actually made any mention about the poor people. There is no scheme whatever for them. When we go to the Government asking for the material and moral development of the people, the Government have nothing what soever to do. There is the instance of the Land Mortgage Bank. There is again the instance of the Co-operative Department. They are providing only Rs. 50,000 for the Co-operative Department. Here is a prosperous Government, a Government in affluent circumstances. But what are they doing? They are providing only Rs. 50,000 for this purpose, whereas they are prepared to spend Rs. 12½ lakhs for the extension of half a mile of railway from Chakay to Tampanoor and for a magnificent central station in the Capital of Travancore. Oh, we are proud, Sir, but are we justified in calling this Government a sympathetic Government? I feel very very reluctant to criticise the Government because I know they have got their own difficulties. (Mr. M. Sivatanu Pillai: *Hear, hear.*) But I sympathise with the Government and that is why I say that the Government must take the people into their confidence and make the representatives of the people partners in the management of the great family of the State. Then, Sir, we shall be in a position to know what the difficulties of the Government are, where we can make cuts and where we can make a new provision. But the Government are in one compartment and we are in another. So, we do not know each other's difficulties. Hence, naturally and reasonably, we have got to make our own complaints. It is there that the point of responsible government comes in. Make the Government responsible; even in the interests of the Government, make it responsible. Then I shall be in a position to know where the Government stands, where I stand, where the people stand. We have got to cut the coat according to the cloth, but the cloth is not in the possession of the person who has to cut it. Somebody else has the cloth and the two have got to quarrel against each other. If there had been responsible government, then on many of the points we would be in a position to save time and we will be able to consider schemes for reconstruction and reproduction. But here we have got to fight with the Government at the first instance, and then pass on to the other things.

The Government are proposing to spend about Rs. 35 lakhs next year in connection with the Public Works Department. But they are providing only about Rs. 2 lakhs for protective irrigation. Look at that. They are prepared to spend Rs. 5 lakhs and odd on buildings and they are prepared to spend more than Rs. 5 lakhs on establishment, while only Rs. 50,000 are provided for the Co-operative Department.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sir, the Financial Secretary has been saying that we have got our accumulating assets deposited safely in the Government of India Securities. But why do not the Government think of depositing the money in the welfare schemes of the people? You take the money from the people. Let the people be richer and then the Government will be able to take more money from them. We have been suggesting the organisation of land mortgage banks and the Government's position was that it may not be able to advance money for the purpose. We now understand that more than one crore of rupees has accumulated and that the amount has been deposited in safe Government of India Securities. Why should it not be deposited, as I have said, in the welfare schemes of the people? You need not be anxious about it. If the Government are prepared to take the people into their confidence, they need not be afraid of a possible lean year, for when the people are rich, they will be able to provide for themselves. After all, what is the Government? It is only the trustee, the agent, the servant and the manager of the people. Why should the Government be so anxious to have surplus after surplus? I shall consider that as a sign of a very primitive form of Government. I am prepared to concede that the beneficial point about a surplus goes only to a certain extent. Well, we must have some provision for emergencies or for unprecedented depression in our economic position. Let there be Rs. 50 lakhs or even one crore of rupees for the purpose. But why should we go on accumulating surplus after surplus? It is quite conceivalbe that we had a wind fall. Some income tax or some railway business has turned to our advantage and we have got, say, about Rs. 10 lakhs. I don't say that Government should throw away the money. I only want them to consider whether they cannot do away with some bad source of revenue. Here, for example, is the prohibition scheme. There is a balance of one crore of rupees. Why not make a fair beginning and attempt to make the people healthier, cleaner and more prosperous? If the people are in that position, should any Government be afraid of a lean year? Certainly not. Again, why should Government be afraid of a lean year at all? Then, the people will be ready to come to the help of the Government. That is how even great wars are being fought. If the Government have reserve forces for all the contingencies, when a great war breaks out, people will be ready to serve and pour in their money saying "Here is a Government which we must support." So, that is the whole position. But, as it is, the needs of the rural people are neglected altogether. We only consider about the richer folk, and the influential people. I have been looking into this heavy volume of the budget, and I find that two-thirds of the whole allotment under P. W. D. of the State is for communications in the Kottayam and Alwaye Divisions. The secret is that Kottayam and Alwaye Divisions are places where you have got European interests to consult.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): How is the member aware of the secret?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. A. K. PILLAI (*Kaunagapalli*): In the Devicolam and Peermade taluks we have got more roads and we are providing for them. There is only the labouring class, I mean, the labourers who have to be taken to estates. But in Karunagapalli, Kartikapalli, Shertallai, (MR. K. P. Nilakanta Pillai: *Chirayinkil*) and Chirayinkil—in all those places where the people pay revenue to Government, they are starving. They cannot take provisions from one place to another. My taluk, Kartikapalli, including the great road from Quilon, has only 37 miles of road. My friend Mr. Panikkar has got only 3½ miles of road, though we are providing the lion's share of the Government revenue for the Public Works Department. When the estimate is made for the expenditure side, we are not thought of. The poor man is not thought of then, although he is well remembered at the time of collecting revenue. At that time, he is subjected to the unpleasant attentions of the revenue officer. The Revenue Officer goes to him and reminds him of his dues. It is only at that stage that the poor man is remembered. But then his right also comes up. I must associate myself heartily though at the same time regretfully with the observations that have been made by my eminent friend Mr. G. Raman Menon, and I must express the feeling which is at the heart of Mr. G. Raman Menon, though regretfully and reluctantly. "Let there be responsible government when we shall be in a position to know the needs of the people".

MR. R. PADMANABHAN (*Nominated*): I have very great pleasure in congratulating the Financial Secretary on his unprecedented success in presenting a surplus budget for 1103 .The budget which contemplates an increase of 16 ⅓ lakhs of rupees over the probable expenditure of the current year. The estimated surplus of about Rs. 1½ lakhs may not have any comparison with the actuals, if we were to judge from the experiences of the current and previous years. For, the budget for 1101 would have been a deficit budget, but for the fact that the sale proceeds of Government lands were classified under the head of ordinary revenue. Still, the actuals showed a surplus of Rs. 17¾ lakhs. Similarly, while the budget estimate for 1102 anticipated a surplus of Rs. 3 ⅝ lakhs, the revised estimates for the same year raises the figure to 24 lakhs. This surplus surpasses all past records. No doubt, this circumstance reflects much credit on the part of those who are responsible for the administration of the State. But whether such increase of revenue can be regarded as a sure index of the financial stability and growing prosperity of the country, is a question which this Council has time and again discussed. Yet, the unforeseen and abnormal increase of the disreputable excise revenue during the course of this year is glaring even without the graphical demonstration of the Financial Secretary who designates the present budget estimates under excise revenue as being worse off by 1 ⅞ lakhs of rupees than that of the current year's revised one. As if to show that the Travancore Government had been hitherto liberal in their estimates of revenue from toddy and country liquor, their wish to be conservative in that direction is assigned to be the reason for the assumed reduction of the excise

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

revenue. While not only most of the civilised States outside India, but also the premier Native States in India, are trying to drive away the drink devil at any cost by prescribing and accepting total prohibition as the only possible remedy and boldly devising ways and means to make up the heavy deficit caused thereby, the Travancore Government have been persistently and unflinchingly treading their time-honoured track.

Coming now to the expenditure side of the budget, out of the increase of Rs. 16 1/3 lakhs over the current year's revised estimates, it is noteworthy that, although the major portion of it is set apart for public works and education, the provisions made for the improvement of communications and English and Vernacular secondary education, are quite inadequate. It is really pitiable, that, though the Government have no time to consider the question of redressing the grievances of the Vernacular school teachers, they had not even thought fit to provide adequate funds to meet their legitimate demands.

Though the present budget provision for medical relief in 1103 is less than hat of the current year, the bulk of the relief provided for is said to be comparatively greater. This is ostensibly due to a substantial saving under purchase of European medicines and surgical instruments. This and similar advantages amply testify to the efficient working of the Administrative Board, Medical Services. I may also add in this connection that the Department of Ayurveda was entirely ignored notwithstanding the loud call for aid towards that direction. We may in the meantime at least hope that that section of the Medical Department also will eventually be guided by one who is proficient both in oriental and occidental medicines.

Another department that is fortunate enough to have been entitled to a share of the benefit of the increase is the Police. I have only to say a few words about the sum allotted for strengthening the motor section. If those who are responsible for keeping the peace of a State were tempted to behave in such a manner as may occasion a breach of it, such a state of things is simply deplorable. It has been the bitter experience of those who have had occasion to travel in motor vehicles plying for hire that it is invariably the policemen themselves that form the overload. I doubt whether the present arrangement would put a stop to such wanton abuses on the part of the police force of the State.

With regard to the water and electricity supply schemes proposed, I need hardly assure the House that such luxuries have become indispensable to the advocates of western civilization in spite of the heavy cost they entail, and I may also add that they may possibly be an unmixed blessing for which the Trivandrum public ought not to be too thankful judging from the untold suffering and loss of life caused at present by the spread of cholera in the city of Madras owing to defective supply of pipe water.

It seems regrettable indeed that in the distribution of the big surplus of 16 $\frac{1}{3}$ lakhs of rupees, no constructive scheme for the advancement of agriculture and ndustry has received the approbation of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. Padmanabhan.]

Government, although the urgent necessity of ameliorating the condition of the rural classes has been brought to their notice several times.

The Agricultural Department, for example, should not only possess ideal farms unlike those demonstrating rather the condition of an ill-cultivated fertile land, but also produce ideal farmers who should mingle with the rural farmer and be a living lesson to him. The publication of the leaflet in one or two sheets of the voluminous Government Gazette or mere wayside lectures would never open the eyes of the antiquarian farmer and persuade him to accept new methods, manures or tools, unless he sees with his own eyes his neighbour's field yielding better crop or his co-worker making more money out of his improved agricultural pursuit.

We do not see anything in the budget that is calculated to better the condition of the labouring classes. By labouring classes, I do not mean any particular caste or creed, but such poor rustics as resort to manual labour for their means of livelihood and those who for want of funds depend on the caprices of the local and foreign capitalists who devour the lion's share of the profits earned by the poor labourer.

It is also the duty of the State to see that the commercial interests of its subjects are also so well protected that their goods and products, agricultural or industrial, might find suitable markets, that its subjects are not harassed or handicapped by foreign capitalists, and that thus they might prosper in their commercial undertakings. No State is perfect unless it affords adequate protection to its subjects in all their material concerns. To quote a concrete instance, take the case of Germany. There, the Government are trying to become the greatest employer and producer in Europe by the distribution of credits to all industries it considers worthy of its support. I would therefore suggest that our Co-operative Department ought to be so constituted as to meet such requirements of the agricultural as well as the industrial population of the State.

MR. L. A. LAMPARD (*Planters*): Sir, we have before us the results of 1101 and the probable results of 1102 which reflect very great credit on the administration for these two years. The budget we are asked to discuss now also contains very pleasing features to consider. Such items as the new railway station of Trivandrum, the water works and the electric supply—all these are progressive steps, although there has been a lot of discussion about them, and they represent amenities which people now a days are entitled to expect from the Government of Travancore. I see also there is a liberal provision for roads, and, if the State is to continue to receive satisfactory revenue from commerce and industry, it is essential to provide liberally for roads, railways and piers.

In the Financial Secretary's speech, there are two points which I would like to criticise, if I may. One is the question of export duty on

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

tea. I cannot see eye to eye with him on the point. As it is now a matter under discussion, I don't propose to say much about it. There is the question of extra revenue taken on account of the securities. As I find here, the Government have purchased Rs. 60 lakhs of Government of India Four Per Cent 1960-70 securities and have taken the difference between the face value and the average price of Rs. 89-4-6 into their revenue. These bonds are redeemable at Rs. 100 in 1960-70. They have taken the difference into their revenue by writing these bonds up to the nominal normal figure. It is quite conceiveable that if the Government wish to sell these bonds before the normal time for some of their projects, they will have to incur a loss. I question therefore the advisability of taking in the full amount into calculation as revenue. On the whole, Sir, I think the budget is very satisfactory and acceptable.

MR. M. SUBRAHMANYA PILLAI (*Agastiswaram*) : Sir, the Financial Secretary has presented the Budget Estimates for 1103 to this House with a lucid statement, pointing out the variations in the different items of revenue and expenditure of each department for the years 1102 and 1103, and also clearly explaining the causes leading to such variations. The statement has been very clear and free from high-sounding technical expressions. He has taken pains to place the real financial position of the State by means of his statement and charts, and both of them have been highly appreciated by laymen like myself. I also congratulate him on the very promising first budget he has been able to present to this House.

From his statement and also from the budget, we see for the first time, during the present administration, the Government proposing to take in hand next year large works such as the water supply scheme to the town of Trivandrum, the electricity supply scheme and the scheme for the extension of the railway to the heart of the town. As these works necessarily involve very large investments, the Government must certainly have taken an estimate of the reproductive capacity of these works, when complete, and I would request the Financial Secretary to give this House more detailed information, especially, as to the approximate percentage of interest each of these works is estimated to bring into the State funds on the capital outlay of these works. The statement does not make any mention whether the Trivandrum Municipality has anything to do with any of these schemes and also if the municipality has undertaken to contribute anything towards the carrying out of these schemes, especially, the one for the lighting of the town by electricity as that work will enable the municipality to make a saving of the amount they now spend for lighting. The Financial Statement will have to be regarded as incomplete in so far as it makes no mention of the responsibility of the Trivandrum Municipality in the two items of work proposed, *viz.*, the lighting of, and the water supply to, the town, the two legitimate duties of the municipality.

Now, Sir, the first thing that a casual reader of the Budget Estimate will notice is the "staggering growth of our expenditure on education" as

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Subrahmanya Pillai.]

my friend Mr. George put it. I am at one, Sir, with Mr. George in thinking that the growth is abnormal. We notice that Rs. 45 lakhs, that is to say, more than 20 per cent. of the total revenue of the State is allotted for this item of expenditure. Then, there are other departments that do some sort of educational work, *viz.*, the Departments of Agriculture and Fisheries, the Ayurveda and Medical Departments. These departments have each large sums earmarked for some sort of educational work in their line. I think the total of such allotments comes to about Rs. 1 lakh. The Public Works Department also spend annually another lakh and a half in constructing educational institutions. When all the sums are included, the total expenditure on education is sure to go very near 25 per cent. of the total revenue of the State. This, Sir, from the point of view of a citizen, is something that requires very serious consideration. There are no signs of our stopping anywhere here. The expenditure on collegiate and secondary education shows signs of growing very fast in future. The establishment of a University is in the air. There is an insistent cry from certain quarters that primary education must be made compulsory in addition to its having been made free. Then, again, there is another set of people who say that more funds should be allotted for industrial and technical education. But, Sir, there is still another set of people like myself who think that the present revenue, inflated as it is with abkari revenue, is unstable, and that the education of the kind that we now get can alone never be the end and aim of a progressive administration. There are hundreds of other duties that a good Government have to perform and they also require adequate funds. Hence I am of opinion that the Government should take immediate steps to see how this "staggering growth" could be checked and also to see if it is possible to make the local bodies in the State share a portion of the responsibilities of granting education to the children within their local limits.

Before leaving the question of education, I would like to bring to your notice, Sir, a very serious matter that was lately said to have developed, which is detrimental to the interests of the sons of Travancore in the matter of their education in the faculty of engineering. The Engineering College, Madras, the only Engineering College in the Madras Presidency, is, I am told, refusing admission to Travancore students on the ground that the Travancore Government are unwilling to make any contribution towards the upkeep of that college. This, Sir, is a very serious matter; for Travancore could not afford to exist always with borrowed engineering faculty. I would request the Government to take a very serious note of this state of affairs and see to the granting of an adequate contribution, and get an assurance that a number of students will be admitted every year to the Madras Engineering College.

Next, Sir, I would like to speak a word or two regarding the Medical Department. This department also, like most other departments, appears to be a growing one. In this State, hospitals and dispensaries

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

are a sort of charitable institutions. They offer charity in the form of medicine and medical treatment free to all, indiscriminately, to the rich and the poor alike, if not more to the rich than to the poor. Now, Sir, the system of granting free medicine and medical treatment to the subjects of His Highness must have been accepted at a time when people were not accustomed to the foreign medicines and foreign methods of treatment, and perhaps with a view to popularise them. But we have long passed that age. We have now well-equipped private hospitals and dispensaries all over the country and Government is the chief rival with whom they could not always successfully compete. A large number of our young men who are thoroughly qualified to practise medicine could not do so now on account of the rivalry of the Government and thus the Government are the chief cause of the unemployment among such men. In this connection, I should not be taken, Sir, as suggesting that the Government should withdraw from the field. No, let them continue to minister to the poor and the deserving. Let the Government be satisfied with conducting real charitable institutions, but take the earliest opportunity to stop this misuse of charity. Those who can afford to pay must pay. We have already applied our pruning knife to the most sacred of the charitable institutions in the State, *viz.*, Oottupuras, and in doing so, we have only succeeded in purifying them. In the same way, by converting our dispensaries and hospitals into real charitable institutions, we will only be purifying them. Such a reform would not only enable us to cut down the budget of the Medical Department, but also perhaps enable us to amalgamate in the near future the Medical and Sanitary Departments into one.

I join my friends on this side of this House in condemning the present system of granting agricultural loans. The procedure required to be gone through is so very cumbersome that ordinary ryots would very seldom resort to it. To be more useful to the public, a more liberal system of granting agricultural loans should be adopted and long-term land mortgage banks should be established in different parts of the country.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): May I know if it is an accepted policy of this Council that the members on the other side should speak only after all the members on this side have spoken?

PRESIDENT: Yes.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): Are all the non-officials expected to speak today?

PRESIDENT: If there are no more speakers on the non-official side, Government members will speak.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): All of us are not prepared to speak today.

PRESIDENT: We cannot wait for that.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): If we do not speak today, are we not entitled to speak tomorrow?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): The discussion will usually go on till five o'clock. But if they do not speak today and the House is adjourned now, they are not entitled to get an extension of time on that account tomorrow.

PRESIDENT: I will give you a reasonable time to speak. If the discussion is not over today, the non-official side can speak to-morrow also. But when the discussion on the non-official side is reasonably full, then the Government side can speak. If the non-official side exhausts itself, the official side has got to continue.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): Since no speaker is forthcoming today, I am prepared to go on with my speech.

Sir, somebody, has defined the Chancellor of Exchequer as an animal who should have a surplus. I think it is Mr. Lowe. Judged by that standard, we have certainly to consider our amiable friend the Financial Secretary as having retrogressed too far away from the category of human beings; for, the surplus he makes out in the present instance is a remarkable one. I have certainly very great pleasure in joining the other gentlemen on this side who complimented our friend, the Financial Secretary, for the very lucid exposition of the budget presented to this House. A surplus budget would generally indicate one of two things. Either it means the starvation of the necessary demands on the State by curtailing the expenditure or some over-taxation when such a step need not have been taken. In the present instance, what it is exactly we are rather in a difficult mood to decide. Of course, our system of budgeting differs from the English system where the actual needs are ascertained first and taxation is taken up subsequently. As has been said already, just to cover the contingencies, the Chancellor of the Exchequer has necessarily to have a surplus with him. That unfortunately is not our system where we have fixed our taxes already and have to attune our necessities to the taxes already existing. My friend Mr. A. K. Pillai doubted if, after all, we have got a surplus budget. He attacked the idea of the surplus budget from one standpoint; but I am doing the same thing from another standpoint. We come first to the revenue receipts as contained in the estimates here, that is, the revenue receipts of Rs. 223·21 lakhs including the six lakhs on account of the premia by the purchase of Government of India Securities. This six lakhs of rupees which is also claimed as revenue receipts, I fear, is an illusory item. It has already been pointed out by the representative of the planting interests that necessity may arise for the Government to part with these securities. Even if the necessity does not arise, we have to hold the securities for so many years before we can claim to recover the full face-value of those securities. If, in the meanwhile, we are obliged to part with the securities, whether we shall be able to secure more than Rs. 89 we have paid for them is open to question. Therefore, to say that six lakhs of rupees is a revenue receipt on account of the purchase of these securities does not appear to be correct. To claim it as a revenue receipt, I think we are not on safe-ground.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): Sir, it is said in the speech that it is a *formal* receipt.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): "Formal" does not occur in the speech.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): It does occur in the speech.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): On page 2' the following passage occurs :

"We purchased Rs. 60 lakhs of Government of India Four Per Cent. 1960-70 Securities and, as our surplus investments are shown in the accounts at their face-value, the difference between this figure and the actual cost price appears as a revenue receipt in our accounts. As the average purchase price was B. Rs. 89-4-6 per cent., the difference which appears as premia on the purchase amounted to about six and a half lakhs of rupees."

That is the passage I rely on.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I will read from the speech :

One other factor contributed to a *formal* increase in the revenue.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): That is another passage. I rely upon one passage. If that is incorrect, then he may say so. But my friend cannot challenge me unless he gives credit to me by acknowledging his mistake and not otherwise. Even otherwise, he is not correct. For I know of certain decisions of courts of law in which Government proposing to deal with land as their own property was ultimately found to have no interests in such property as Government property. Courts have decided so. For example, in O. S. 56 of 87 a case which arose sixteen years ago in the Kottayam District Court, a *patta* granted by the Government for one hundred acres of land was set aside and the property was decided as not belonging to the Government. I understand that even last year, in spite of representations made by the defeated party, that is the party to whom the land was granted, the Government were realising the tax as if the *patta* existed. For all these years, the Government have been realising an illegal tax. I am submitting that it is a hard case. The point was brought to the notice of the Peishkar and it was also pressed upon the Tahsildar who was asked to deduct this from the registers. But he is the last man to do that. Similarly, in another case, in 1089 four thousand acres were granted and it was ultimately decided by a competent court that about two thousand acres did not belong to the Government. But the Government were receiving the tax as if nothing had transpired in the interval. I think another suit is necessary to bring the Government to realise the real state of affairs. So, how many cases there are like this in which correction of *patta*, as the revenue officers call it, may be necessary, we are not able to decide now. I will say that the extreme callousness on the part of the revenue authorities in cases decided fifteen years ago in the matter of rectifying the *patta* is a very remarkable phenomenon. To make an accurate conclusion of revenue and receipts in these circumstances is too difficult a matter. For myself, I shall never take the figures supplied by

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. K. Narayana Pillai.]

the Financial Secretary as a solid ground to go upon. Then the contention of the Financial Secretary is that we are in a prosperous condition and that the whole financial outlook is of a roseate hue. Certain pertinent questions arise in this connection. If we are in such affluent circumstances and have grown to the dimensions mentioned by the Financial Secretary, I raise the question why do you propose to have a capital receipt of five lakhs and odd rupees by the proposed sale of land? One thing is clear, that is the subjects of Her Highness the Maha Rani Regent are hard pressed for land, that they are even going outside in quest of land for planting tea and rubber and in their attempts to get lands here they are practically foiled. These things are more or less clear. They are also willing to compete with their rivals if these lands were sold in open auction. But these lands are granted by way of private registry. If that is the case, why not the Government be so good as to forego the anticipated receipts from the sale of Government lands and register lands in favour of poor people of the State who are prepared to go in for them or to persons who have a leaning to industries and encourage them to go on with their industrial pursuits.

It was pertinently asked : If this budget is a real prosperity budget, why not take into consideration the proposed question of temperance? We have to make a beginning somewhere. No doubt, year after year, some sort of excuse is being put forward on the question of prohibition. Substantially, for the last three years, we have had something like a solid basis to act upon in so far as we have had a progressively increasing budget in our favour. Taking advantage of this, why not at least make an honest beginning in the matter of prohibition? Elsewhere, people are attempting to do that and we could certainly take advantage of this situation if it is a really prosperous budget. But no such thing is done. On the other hand, the surpluses we have had in hand are going to be utilised in a way which requires some examination. In the first place, under the expenditure charged to revenue, we have got a very big item of Rs. 45 lakhs allotted to education. Now that is a very strange thing. Everybody is practically agreed that the present system and course of education obtaining in the Travancore State tend only to increase unemployment. It probably swells the rank and file of the E. S. L. C.'s and V. S. L. C.'s who knock at the door of every department to find entrance failing which they betake themselves to questionable ways, especially to anonoymous writing in Vernacular newspapers (*Laughter*), and seem to foment an amount of trouble, escape out of which seems to be practically difficult. This House was of opinion, Sir, on a prior occasion, though I held a different view, that the Vernacular newspapars will have to be controlled. The Government of Travancore controlled it due, I fear, to the type of the present day education. That is the one aspect of the matter. Elsewhere, the uselessness of this system of education is fully conceded. In the sister State of Cochin, we find that an attempt, an earnest attempt, is being made to suit the rural education to the requirements of the rural districts. I was reading their Financial Secretary's

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

report at the last session of the Legislative Council. In the Madras Presidency they sent out a special officer—I think his name is Mr. Stathie—and his report is being circulated throughout the whole Presidency to see which of the recommendations may be adopted to bring about a development in the cause of education in the said Presidency. So, elsewhere, the greatest possible attention is being paid to this extraordinary problem of Indian education while, in Travancore, we have not evolved out of the old bullock cart days and the old *kettuvallam* days. One fancies we are so far back in the past on seeing the progress made elsewhere.

In the matter of higher education, it is extremely painful to see that with respect to the proposed starting of the First Grade College for Girls in Travancore, the University withheld its recognition. No doubt, it is one of those things in which we cannot attempt to go into the causes and reasons of the verdict. It is one of those things where it is not for us to reason why. But I understand, Sir, that it is the question of accommodation with respect to the laboratory arrangements for teaching Chemistry and Physics that stood in the way of recognition being granted. I understand that the gentlemen who were authorised by the University to inspect and report observed that they were extremely dissatisfied with the accommodation provided for these things. That is for Group II—Chemistry and Physics. It is a very sorry spectacle, especially in view of the fact that the Education Department in Travancore is presided over by such a scientist as our friend Mr. Stephenson. At the time of putting up the building and making the scheme for further development, that this aspect of the matter should have escaped the attention of the Director of Public Instruction in Travancore, I beg to submit, is quite unfortunate. Otherwise, there would have absolutely been no room for a criticism of that kind. As it is, we have like philosophers to reconcile ourselves to our lot in spite of the fact that we see provision for the development of this college. At the time of the inspection by the University Committee, the proposed building was in embryo, but the contemplated further development must have been explained to them. They evidently condemned the whole of the proposed extension and I fail certainly to understand the meaning of a large amount of money being required to continue the old scheme settled for the starting of the building. Therefore, unless there is an alteration in the scheme, this Council cannot be called upon to vote an amount to be spent uselessly and in vain. For even after the completion of the building, the University may be withholding sanction upon grounds already stated. Hence, I am submitting, Sir, being not in the least against the idea of encouraging female education in the State, that, unless the Government are prepared to change the plan, it is absolutely useless to include any amount of money in this budget for the purpose of continuing persistently upon the old lines. I am particularly sorry that we have progressed so far without understanding exactly how matters stood.

Then, with respect to the new developments in the matter of education, there has not been absolutely any stir in Travancore. Probably,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. K. Narayana Pillai.]

it may be that the Directing agency found it rather difficult to do anything useful in the direction, for I understand the Director of Public Instruction is burdened to a large extent with the ordinary routine work which can very conveniently be attended to by his Personal Assistant, if he has got one, himself being spared to give real direction to schools and make them suit to the requirements of the country. If that is attempted—this is my own suggestion—the Director would be a free agent. As it is, I understand that the Director has to distribute the grants-in-aid, answer a good deal of correspondence and keep control over a lot of dissimilar subjects. All these small routine matters seem to be something like a big burden upon the back of the Director of Public Instruction who, in spite of his strength and health, seems to get himself crushed under that weight and unable to do anything for the cause of education. Therefore, it is time that we dissociate the function of real direction from this routine. A Deputy Director was once tried, but, of course, the situation has considerably changed since then.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): Though my time is up, I am only submitting that the water supply scheme to the city of Trivandrum, the electric scheme, the railway extension scheme are all schemes which require further examination before we can be called upon—

PRESIDENT: I can't give you an extension of time.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): I have nothing more to say. These are my only points for submission.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): Sir, the discussions that have taken place here will show that we meet here to discuss our domestic affairs and not for the purpose of carrying on debates and discussions on party or communal lines. We meet here to discuss our domestic affairs, although even when a shadow of our domestic affairs happens to fall on those of our neighbours, 35 of us on this side of the House become immediately outlawed. Still, the flattering unction might be laid to our souls that our outside relationships are under the conduct of our own people, the select few filling the northern row of seats reminding us of the old saying that wisdom came from the north. There is also Sir, a well-founded belief in the country at present that our interests are ably and powerfully defended against those of our neighbours. That is a matter for sincere congratulation. Amongst the numerous disadvantages in the Head of the Administration being called upon to preside over the deliberations of this most important representative institution, there is this distinct advantage, that he can hear explained in the presence of the representatives of the people, policies and actions for which departmental heads are responsible and see and examine that side of the picture polished and illumined by the departmental wisdom and the departmental ingenuity; and at the same time he can hear with an open mind from the representatives of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

people as to how these policies and actions affect the masses, from the point of view of those upon whom such policies operate, and also see exhibited to him the other side of the body politic scratched, corroded or contused by departmental high-handedness or departmental aberrations or weakened and, atrophied by departmental neglect and departmental inertia or even inflamed by departmental injustice or oppression and, assisted by official and non-official criticisms, he can make a searching examination of every nook and corner of the huge administrative machinery which is day by day growing in extent and complexity and evolve plans and policies for future guidance and action. What is wanted in this process of critical examination and investigation of the budget, prepared for the utilisation of our revenues for the good of the country, is that officials carrying high responsibility and engaged in the practical administration of the country should give the debates a patient and attentive listening. I am led to make these observations by reason of a few remarks which fell from a member from the Government benches during a previous discussion of the budget in this very Council. He said on that occasion :—

"I have had a great deal of experience as a teacher and I am very doubtful whether this particular class, if I may say so for the time being, has not been this day rather overburdened with the lectures. There comes a time when the receptivity of the class becomes rather dull."

Sir, I was greatly startled to hear this groan from the Government benches that even before two days had elapsed of an important session of this Council their powers of sustained attention were giving way, their energies were flagging, their receptivity had got dull and that their minds were solidified against the intrusion of ideas and opinions. It was a shocking revelation to us that the mental frame of those engaged in carrying on the practical administration of this country was built of such fragile materials that they threatened to collapse even under the strain of listening to discussion even for a day and a half.

Sir, coming now to the budget, I must say that this Council is also aware of the fact that the present administration is particularly strong in financial ability and financial wisdom. But how far will the budget sustain its claim for financial statemanship would be revealed by the discussion throwing light on the various policies involved in the several items of the budget. We are again told that it is proposed to raise a revenue of Rs. 223 lakhs next year. The first essential condition in this connection is to examine how and where we stand in the matter of taxation. Taxation, Sir, in the Province of Bengal is below Rs. 3 ; in the United and Central Provinces, it is below Rs. 4 ; in Madras, it is about Rs. 5 ; in British India as a whole ; it is Rs. 5-9 as. -9 p., while in Travancore, it is Rs. 5-11 as.-8 p. If we exclude the land revenue, which is either a tax or a rent, the taxation per head of the population in British India is Rs. 4-2 as- 9 p. If we exclude land revenue in Travancore, the taxation comes to Rs. 4-11 as. 1½ p. The incidence of land revenue in British India is Re. 1-7 as. while the incidence of land revenue per head is only Re. 1-0 as. 6½ p. in Travancore. It might appear that, as far as the land tax is concerned, we are more lightly taxed than in British India; but

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan Pillai.]

facts are otherwise. While the incidence of land revenue of Re. 1-7 as. is paid on 92 cents of land in British India, we contribute Re 1-0 as. 6½ p. on 57 cents of land alone. Taxation in British India on 57 cents of land would be 14 annas while the tax on 92 cents in Travancore would be Re. 1-10 as. 8 p. The taxation in Travancore is therefore considerably higher than in British India which is groaning under over-taxation.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I shall be grateful to the member if he would kindly state the data on which he relies?

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Tivandrum* cum *Neduvangad*): I rely on the published volumes of the Government of India Statistics.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): Do the figures include local taxation?

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): He should study the question and come and tell me. He is the Financial Secretary to Government and can correct me in his reply, if I am wrong.

Now, Sir, in taxation, what is most important is the principle involved. I should like to ask the learned Financial Secretary, now that he has asked me a question, on what basis of economic principle has he framed his budget? The Financial Secretary may know anything or everything, but he should know intimately and closely the people from whom he is exacting money by way of taxation. Does he know them, is my question? In answer to an interpellation I asked in this Council, whether the Government are in a position to indicate at least roughly the extent of indebtedness of the Travancore ryots, the answer was flung across the floor of this House, in that inimitable tone of infallibility and high prestige that are the leading attributes of replies to interpellations in the Council, that the answer is in the nagative. I again asked—and others also repeated the question—whether the Government were in a position to state the causes for the continued fall in the prices of the products from cocoanut trees. The sum and substance of the answer returned disclosed the fact that they are intellectually unable to do anything in the matter and also their mental incapacity to discover the causes or even to investigate them. I again asked whether the Government were aware that the holdings were being minutely subdivided, whether that process would not affect the agricultural industry of the country and whether the Government proposed to take any action in the matter. The reply came that they were not aware that holdings were being minutely subdivided and fragmented nor were they aware that, if minutely subdivided, the agricultural industry would be affected. They were emphatic on the resolve that they would not investigate the question. I asked again whether the Government were aware if paddy lands were not being converted into garden lands and the causes of such conversion. The reply was that the Government had no information. In all matters that concern

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

by vitally the affairs of the people and their economic condition, the Government showed themselves completely ignorant. They seem to know the people only through the avenues of revenue extraction. I should tell you, Sir, that the people are being neglected. Their condition is nobody's concern. As an illustration, I would tell you what happened in 1100, three years ago, when the country was under the excruciating distress caused by devastating floods, when according to the official reports about 69 human lives were lost, about 21,000 animal lives were lost and 24,000 houses destroyed, and paddy cultivation to the extent of about 1,18,000 acres damaged. At that time of acute agony of the country, we find the Excise Commissioner raising the price of salt from Rs. 2-as. 2 per maund in the Shencotta taluk to Rs. 2-as. 9 for the simple reason that the Shencotta-Quilon railway line was interrupted for a short period. We find him at the same time granting a remission of about Rs. 32,000 to the Abkari contractor on the ground that the floods had injured him and that he had sustained heavy loss, although from the figures of that year it was clear that the sale of opium and ganja that year had greatly increased. I refer to this point to show that the poor ryot whose paddy cultivation was damaged to the extent of 1,18,000 acres got a remission of only Rs. 72,000 for the Quilon and Kottayam Divisions together; and out of the Rs. 72,000 the Kottayam Dewan Peishkar knocked away Rs. 63,000 and odd leaving only Rs, 9,000 for the Quilon Division. That is how the people are being treated by the Government. In the face of these facts, I ask my learned friend, the Financial Secretary, on what basis has he proposed to frame the budget? Does he know anything about the economic capacity of the people; how far they are able to bear the taxation? I asked a question about the indebtedness of the ryots of Travancore. Last year, Sir, the ryots were forced to sell lands to the value of Rs. 2,83,33,174 on account of sheer inability to discharge their debts. Last year alone, they have incurred debts, by mortgage and money bonds, to the extent of Rs. 4,34,67,141 and have borrowed from the co-operative societies nearly Rs. 16 lakhs. From the calculations made elsewhere, it will be seen that a third of the indebtedness in any district or country had been incurred by pledging jewels. Sir F. Nicholson and others in British India have made calculations that the indebtedness of the ryots is 17 times the land revenue, and our figures also, as I calculated them, show that the condition is the same here also. We have no figures regarding the individual income of the people, nor have we any idea as to the aggregate income of the people of the country. Our vital statistics are a reproach to the common ordinary intelligence. In the face of all these things, Sir, I should ask the Financial Secretary once again how he framed the budget—on what principle?

Now, coming to the various sources of income, we find that nearly 30 lakhs of rupees are levied on our exports. The fiscal policy of the State seems to me to be an open challenge to the fiscal policies adopted by the civilised Governments all over the world. Nowhere else do they levy any duty on their exports. No tradition lasts for ever even in China. This export duty is intended for the general

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan Pillai.]

revenue of the State, not for the interests of the people, not for the interests of their industries. This export duty was the leading feature in Indian administration in pre-British days; and even there it has disappeared under the driving lash of the world's economic progress. Why Travancore should retain it, I am not in a position to see.

Coming to the next item of income, namely, the Abkari revenue, I want to point out that although the professed policy of the department is reduced consumption and increased revenue, the actual practice is absolutely different. I see a progressive and continued increase in the consumption of arrack, opium, toddy and ganja. There is absolutely no reduction in consumption. The Excise Commissioner has been maintaining 32 shops in the Vaikam taluk for the purpose of selling on an average 22 gallons of arrack per year. He has got a shop for selling one-third of a bottle of arrack per diem. We have got 1200 co-operative societies; but their work is being strangled by the 2000 and odd liquor shops in the State. We have nearly 2 liquor shops for every 3 schools in the State. While the District of Madura has got only 300 liquor shops, Tinnevelly only about 700, the whole of the Punjab only 1500, and Burmah 1200, we have, in this small State, 2000 and odd liquor shops. Part of the revenue is derived from the moral degradation of the people.

I will come next to land revenue. In regard to the land revenue of the State, I should like to draw the attention of the Government to the fact that 50 per cent. of the land revenue is being realised by coercive process, and sale of immovable property for arrears of revenue is increasing year after year. Last year, there was an increase in the sale of immovable property for arrears of land revenue. Mr. Robinson showed some perturbation and he called for a report as to the causes that led to such increase in the sale of immovable property for arrears of land revenue. The matter was investigated and the report was presented to this Council. It said that the increase was not due to the economic depression of the people, but was due simply to the rigorous application of the rules. Now, Sir, this year a different story is told. The Quilon Peishkar says that lands were not sold in the previous years for the reason that the people had recouped what they lost on account of the floods of 1100. These two things, Sir, are quite contradictory. Even when the Dewan Peishkar is called upon to make an investigation into the causes that led to the failure of the people to pay arrears of land revenue, two different versions are presented to this Council. One is rigorous application of the rules. The other is the economic depression of the ryots. Last year, by means of an interpellation, I asked, for how many days in the year the Dewan Peishkar stayed outside the headquarters, in camp. It was stated in answer to that interpellation that for 6 days in the year the Peishkar stayed outside the headquarters. I do not know the actual amount of money that he got by way of T. A., probably more than Rs. 2,000. Sir, I am reminded of an old circular first issued by the late Dewan Mr. Rama Rao and subsequently repeated

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

other Dewans too, that if a Dewan Peishkar goes to a village he must stay there for two days, interview the ryots of the village, ask them all about their condition and record the substance of such interviews in their inspection notes. At present, the Dewan Peishkars do not enquire about the condition of the people. They know nothing about it. In answer to an interpellation the Government said that the chief irrigation officer, the Tahsildar of Trivandrum, did not inspect a single *todu* or irrigation channel or tank during one full year. He had been touring for any number of days, but he actually stayed outside the headquarters only for two days in the year. That shows that the officers do not know anything about the economic condition of the people. Without that knowledge, to frame the budget, taxing the people more than in British India, is, I say, preposterous.

Then, coming to the question of expenditure, I should like to say a few words. It seems to me that, in making the allotments for the different departments, due regard had not been given to the requirements of the country. Rs. 11 lakhs have been sanctioned for the Revenue Department; but only half a lakh for the Co-operative Department. The latter has been grouped with Photography, the Observatory and some other departments. It is being lost in the multitude of such Miscellaneous Departments. Then again, the Department of Industries has got only about Rs. 1½ lakhs and Agriculture only about Rs. 2 lakhs. The Police Department—I look upon the Police Department as one of the Development Departments in that it helps in the economic production and ensures its value—gets only Rs. 5 lakhs, while the Revenue Department gets Rs. 11 lakhs. I do not think anybody will pay Re. 1 for collecting Rs. 4. But, for collecting 40 lakhs of rupees the Government are prepared to pay 11 lakhs of rupees. I consider this sheer indefensible waste of public funds.

PRESIDENT : The Council will now adjourn and meet again at half past eleven tomorrow morning.

The Council adjourned at 4·50 P. M.

T. P. RAMASUBBA AIYAR,
Secretary to the Legislative Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly